

Letnik 1910.

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos LV. — Izdan in razposlan dne 29. julija 1910.

Vsebina: Št. 134. Ukaz o razglasitvi telefonskega reda in telefonske tarife.

134.

Ukaz trgovskega ministrstva z dne 24. julija 1910. l.

o razglasitvi telefonskega reda in telefonske tarife.

Na podstavi dekreta dvorne pisarnice z dne 25. januarja 1847. l., št. 2581 (zb. pol. zak. št. 9) se izdaja nastopni telefonski red, ki naj dobi moč s 1. dnem januarja 1911. l. Hkratu se razglašča telefonska tarifa, ki služi v dopolnilo telefonskega reda, in se daje v moč tudi s 1. dnem januarja 1911. l.

Z istim časom se razveljavljajo ukazi trgovskega ministrstva z dne 7. oktobra 1887. l. (drž. zak. št. 116), z dne 20. marca 1893. l. (drž. zak. št. 38), z dne 22. decembra 1906. l. (drž. zak. št. 254), izvzemši § 23, in z dne 4. decembra 1907. l. (drž. zak. št. 259) ter vsa druga doslej izdana določila, ki se nanašajo na predmet telefonskega reda ali telefonske tarife.

Telefonskim naročnikom se daje na voljo, da naročbo na telefon razvežejo z odpovedjo do 31. dne oktobra 1910. l. z veljavnostjo od 1. dne januarja 1911. l.

Weiskirchner s. r.

Državni Telekomunik

83

Telefonski red.

I. Poglavje.

Obča določila.

§ 1.

Namen telefonskega reda.

Telefonski red določa na podlagi pravice ustanavljati telegrafске naprave vsake vrste, ki gre po zakonu edino le državni upravi, pogoje za napravo in rabo državnih telefonskih naprav, ki so sestavina državnega telegrafa, kolikor so določene za neposrednje ustno obče vanje občinstva.

§ 2.

Državne telefonske naprave.

1. Neposrednjemu ustnemu obče vanju občinstva služeče državne telefonske naprave se delé v:

lokalne telefonske mreže,
samostojne javne telefonske govorilnice,
interurbanske telefonske vode,
samostojne telefonske naročniške postaje.

Vsaka lokalna telefonska mreža obsega;
eno ali več telefonskih središč,
govorilnice,
stične vode,
eventualne posredovalne vode.

Govorilnice lokalnih telefonskih mrež se delijo v:

javne telefonske govorilnice,
javne telefonske avtomate,
telefonske naročniške postaje,
telefonske službene postaje.

2. Telefonska središča in javne govorilnice so telefonski uradi.

Izmed telefonskih uradov, spadajočih k lokalni telefonski mreži, ne sme nobeden biti več nego 25 kilometrov oddaljen od poljubnega drugega urada in nobeden več nego 15 kilometrov od glavnega središča (točka 3), nadalje ne sme nobeden razen glavnega središča biti staknjen s kakim interurbanskim telefonskim vodom (točka 11).

3. Telefonska središča so telefonsko službo izvršujoči uradi, v katerih so priprave za medsebojno zvezo telefonskih vodov, ki se stekajo pri njih.

Ako spada k lokalni telefonski mreži več središč, velja za glavno središče tisto, v katerem se stekajo interurbanski vodi. Ostala se imenujejo stranska središča, ako se z ozirom na njihovo velikost ne oznamenijo izjemoma za glavna središča.

4. Javne telefonske govorilnice so telefonsko službo izvršujoči uradi, v katerih se nudi občinstvu možnost govoriti po telefonu.

One spadajo k lokalni telefonski mreži, ako so ali s telefonskim središčem združene v en urad ali ako so z njim v zvezi po stičnem vodu (točka 8) in v mejah, oznamenjenih v točki 2.

5. Javni telefonski avtomati so na obče dostopnem kraju postavljene s telefonskim središčem zvezane govorilnice, ki jih lahko vsakdo uporablja, ako vrže vanje denar.

6. Telefonske naročniške postaje so govorilnice, ki jih za plačilo ustanavlja državna telegrafska uprava za določne fizične ali juristične osebe v stanovanjskih ali opravnih prostorih v stiku s telefonskim ali telegrafskim uradom. One spadajo k lokalni telefonski mreži, ako so sklenjene s kakim njenim središčem.

Neposrednje z uradom sklenjene naročniške postaje se imenujejo glavne postaje, najprej s kako drugo postajo sklenjene pa stranske postaje. Ako je stranska postaja v istem posloplju kakor postaja, s katero je neposrednje sklenjena (njena stična postaja), tedaj je notranja stranska postaja, drugače pa zunanja stranska postaja.

Vsi aparati in vodi, ki spadajo h kaki zase obstoječi postaji ali k več med seboj v zvezi stoječim postajam enega naročnika, tvorijo naročniško napravo.

7. Telefonske službene postaje so za izključno uradne namene poštne in telegrafskega zavoda ustanovljene govorilnice. Delijo se tudi v glavne in stranske postaje in so gledé telefonskega prometa enake naročniškim postajam.

8. Telefonski vodi, ki služijo samo za to, da vežejo telefonsko središče z govorilnicami, spadajočimi k lokalni telefonski mreži, ali te govorilnice med seboj, se imenujejo stični vodi.

Kakor stični vodi za javne govorilnice se lahko porabljajo tudi telegrafski vodi.

9. Občevanju med središči iste lokalne telefonske mreže služijo posredovalni vodi.

Za posredovalne vode se lahko porabljajo tudi telegrafski vodi (s telefonskim obratom).

10. Javne govorilnice, ki ne spadajo k lokalni telefonski mreži (točka 4), se imenujejo samostojne javne govorilnice.

11. Interurbanski telefonski vodi so telefonski vodi, ki služijo za medsebojno zvezo lokalnih telefonskih mrež in samostojnih javnih govorilnic. Vsi skupaj tvorijo interurbansko telefonsko mrežo.

Za interurbanske telefonske vode se lahko porabljajo tudi telegrafski vodi.

12. Naročniške postaje, ki so sklenjene s telegrafskim uradom, ki ne posluje hkratu za telefonsko središče, se imenujejo samostojne naročniške postaje; pripadajoči vodi se tudi tukaj imenujejo stični vodi.

§ 3.

Pogoji, da se naredé državne telefonske naprave.

1. Pogoji za napravo telefonskih naročniških postaj s pripadajočimi stičnimi vodi vred se uravna-

vajo v II. poglavju tega telefonskega reda in v telefonski tarifi.

2. Druge v § 2 navedene državne telefonske naprave se zgradé samo, če se more v dohodkih, ki se pričakujejo, dobiti pokritje

a) za odplačevanje in obrestovanje napravnih stroškov,

b) za vzdrževalne in obratne stroške,

in ako interesenti izpolné pogoje, ki jih stavi uprava v posameznem primeru, da se zagotovi ta uspeh.

Po tem veljajo v posebnem še naslednja določila:

3. Ako se naj lokalna telefonska mreža razširi z ustanovitvijo stranskega središča ali javne govorilnice izven sedeža glavnega središča ali že obstoječega stranskega središča, morajo interesenti praviloma plačati vse stroške za napravo posredovalnega, oziroma stičnega voda.

Ako pa je zagotovljen stik najmanj desetih naročniških glavnih postaj s stranskim središčem, ki se ustanovi, se zniža omenjeni prispevek v mrežah, ki imajo po razširbi več nego 160 naročniških glavnih postaj, za polovico in odpade povsem v mrežah, ki imajo po razširbi več nego 180 naročniških glavnih postaj.

4. Ako naj lokalna telefonska mreža, oziroma javna govorilnica, ki se ustanovi na novo, dobi zvezo z drugimi državnimi telefonskimi napravami po interurbanskem telefonskem vodu, morajo interesenti k stroškom zgradbe interurbanskega telefonskega voda prispevati 30 odstotkov.

Isto velja — ne gledé na državne telefonske vode — ob ustanovitvi interurbanskih telefonskih vodov, da se naredé nove govorilne relacije za že obstoječe lokalne telefonske mreže ali javne govorilnice.

V obeh primerih pa je upravi tudi dano na voljo, da namesto enkratnega prispevka zahteva od interesentov jamstvo najmanjšega kosmatega donosa, ki ga določi, za dobo k večjemu 10 let.

5. Prispevke interesentov je treba plačati najprej na enkrat ali s posebnim dovoljenjem trgovinskega ministrstva v štirih polletnih obrokih največ, od katerih se mora prvi obrok vplačati še pred začetkom gradnje. Navezati se ne smejo na pogoje.

§ 4.

Raba državnih telefonskih naprav.

1. Državne telefonske naprave se lahko rabijo za govornilni promet (§ 39) in za posredovalni promet (§ 51).

2. Določilo primerno uporabljanje telefonskih uradov in javnih telefonskih avtomatov je vsakemu dano na voljo, uporabljanje naročniških postaj je z izjemami, oznamenjenimi v § 29, točka 2, omejeno na naročnika in na osebe, ki jih on pripušča (§ 22). O omejitvi rabe javnih govornilnic na borzah obstoje posebna določila.

3. Uprava ima pravico, ako se ji zdi potrebno, telefonsko službo ali sploh ustaviti ali na nekih progah in za neke vrste poročil, bodisi za določen, bodisi za nedoločen čas.

4. Rabiti državne telefonske naprave za telefonska poročila, ki so nevarna za varnost države ali grešijo proti zakonom ali javnemu redu, je prepovedano (§§ 36 in 43, točka 7).

5. Določila telegrafskega reda o kontroli vsebine brzojavk se zmislu primerno uporabljajo na fonograme.

6. Uslužbenci so dolžni občinstvu olajševati rabo telefona z uljudnim in postrežljivim vedenjem.

§ 5.

Službene ure.

1. Službene ure telefonskih uradov določa uprava po potrebi. Praviloma se ujemajo s službenimi urami za telegraf.

2. Telefonski uradi ne smejo končati svoje službe, dokler niso rešeni vsi pogovori, ki so bili zglašeni pred uro, določeno za sklep službe.

3. Telefonski uradi so dolžni pripuščati tudi izven predpisanih uradnih ur državne pogovore in zasebne pogovore v primerih, navedenih v § 48 pod lit. b, ter da se pokličejo zdravniki, živinozdravniki ali babice.

4. Uslužbenci, ki so izven službenih ur, določenih za telefonski promet, zaradi drugih službenih opravil navzoči v uradu, morajo v tem času kolikor moči ustrezati zahtevanju, da se sklenejo telefonske zveze.

5. V telefonskem prometu velja srednjeevropski čas.

§ 6.

Varovanje telefonske tajnosti.

1. Telefonska tajnost se strogo varuje.

2. Uslužbencem je strogo prepovedano vsako poročilo tretjim osebam o vsebini telefonskega pogovora ali telefonsko posredovanega naznanila ali tudi samo o imenih udeleženi strank, o številkah njihovih naročniških postaj ter o golem dejanstvu telefonskega klica.

3. Prav tako jim je prepovedano prisluškovati pogovorom strank čez izmero, ki jo zahteva služba.

4. Določila telegrafskega reda o ravnanju z izvornimi zapisi brzojavk, o dostavljanju v primeru kazenskosodne preiskave in v primeru konkurza, končno o pojasnilih in prepisih veljajo tudi glede fonogramov.

§ 7.

Odgovornost uprave v stvareh telefonske službe.

1. Uprava ne prevzema gledé oskrbovanja telefonske službe nikakršne odgovornosti; zlasti nikakor ne poravnava škod, ki morda nastanejo, ako se obrat ustavi, ako je obrat moten, ako se poročila nepravilno posredujejo, ako so v imeniku telefonskih naročnikov pogreški ali ako je kaj izpuščeno, ali ki nastanejo po drugačnih pogreških ali slučajih, ki se prigode v telefonski službi.

2. Strankam, ki občujejo med seboj po telefonu, je prepuščeno, da se o svoji identičnosti medsebojno pričajo.

3. Pristojbine se povračajo samo v mejah, določenih s tem telefonskim redom.

§ 8.

Pritožbe.

Pritožbe v stvareh telefonske službe se lahko vlagajo na telefonskih uradih in — neodvisno od njih — tudi na poštinih in telegrafskih ravnateljstvih. Zoper vsako odločbo ravnateljstev je v dobi štirih tednov, počenši od dneva vročitve odločbe, dopusten priziv na trgovinsko ministrstvo. Izročiti ga je na poštne in telegrafskem ravnateljstvu, ki je izdalo odločbo.

II. Poglavje.

Naročba na telefon.

A. Bistvo in sklep naročbe na telefon.

§ 9.

Bistvo naročbe na telefon.

1. Na podlagi naročbe na telefon prepusti uprava naročniku telefonsko postajo, ki jo zgradi, ako treba, z neposrednim ali posrednim stikom z državnim telefonskim središčem ali z državnim telegrafskim uradom v rabo in se zavezuje to postajo vzdrževati v dobrem stanju, dokler traja naročba.

2. Naročnik ima dolžnost točno plačevati tarifne ali dogovorjene pristojbine, se natančno ravnati po predpisih, ki uravnavajo rabo, varovati aparate in vode, ki so last države, vsake škode in jih vrniti, ko poteče naročba (§ 28).

§ 10.

Sklep naročbe na telefon.

1. Kdor se hoče naročiti na telefon, mora na pristojnem službenem mestu (točka 2) vložiti kolku zavezano zglasilo, v katerem morajo biti naslednji podatki:

- a) ime (firma), poklic in naslov prosilca za stik;
- b) v katerem kraju, posloplju, opravnem ali stanovanjskem prostoru se naj ustanovi naročniška postaja;
- c) s katerim središčem (s katerim telegrafskim uradom), eventualno s katero drugo naročniško postajo naj se sklene (§ 12);
- d) pri glavnih postajah, ali se želi posamezen stik ali polovičen ali četrtinski družbeni stik (§ 13);
- e) kako naj se rabi postaja (§ 19);
- f) ali se želi celoletna ali sezonska postaja (§ 20);
- g) ob katerem času naj se naredi stik;
- h) ali in s katerim imenom naj se postaja vzprejme v imenik naročnikov (§ 18);
- i) pri kom (ime, naslov) je pobirati pristojbine;

k) izjava, da se prosilec za stik izrečno in brez pridržka pokorava določilom tega telefonskega reda z eventualnimi dopolnilnimi določili in vsakočasno tarifo vred;

l) izjava, da naj bodo za vse med upravo in med naročnikom na telefon (prosilcem za stik) morda nastajajoče spore, kolikor jih je izjemoma dognati v redni pravdi in ne spadajo po zakonu pred izključno posebno podsodnost, v prvi instanci edino pristojna stvarno pristojna sodišča na sedežu tiste finančne prokurature, v koje uradnem področju je pristojno poštno in telegrafsko ravnateljstvo;

m) podpis prosilca za stik ali njegovega pooblaščenca.

Zglasilo je priložiti v § 11 omenjene izjave.

2. Sprejeti zglasilo je poklicano poštno in telegrafsko ravnateljstvo. V lokalnih telefonskih mrežah izven sedeža poštnega in telegrafskega ravnateljstva se pa lahko vloži zglasilo tudi pri stičnem središču, ki pride v poštev. Treba ni, da bi uprava izrečno sprejela zglasilo; toda uprava obvesti prosilca za stik, ako napravi stika ob željenem času ali v primernem roku nasprotujejo ovire.

3. Od pravilno podpisanega zglasila lahko prosilec za stik ali njegovi dediči odstopijo vsakčas, dokler uprava ni imela nikakršnih stroškov za napravo stika. Ako so taki stroški že nastali, je odstop dopusten samo, ako nastopijo, preden se izroči za obrat sposobna postaja, izpembe naročbenih pogojev, ki bi dajali pravico odpovedati postajo v zmislu § 38, točka 2.

Zglasitev izgubi svojo moč in veljavo tudi brez izrečne izjave o odstopu, ako zglasena postaja ni narejena sposobna za obrat v šestih mescih, če pa gre za stik s središčem, ki se šele ustanovi, v enem letu.

4. Uprava si pridržuje odkloniti sklep naročbe na telefon, ne da bi navedla razloge.

B. Naročniška naprava.

§ 11.

Nastanitev naročniške naprave.

1. Naročniška postaja se ustanovi samo v posloplju, čigar lastnik se zaveže s pismeno izjavo, da

dovoljuje ne samo uvesti vod v poslopje in urediti postajo v njem, temveč tudi namestiti in pustiti vse priprave (strešna stojala, nosilce na zidu itd.), ki so potrebne za napravo, vzdrževanje in razširjanje telegrafске in telefonske mreže. Stvar prosilca za stik je, da predloži to izjavo po obrazcu, ki ga je sestavila uprava.

2. Ako prosilec za stik ne more razpolagati s prostorom, v katerem se naj ustanovi postaja, mora vrhutega predložiti tudi pismeno privolilo osebe, ki ima pravico razpolaganja, da se sme postaja ustanoviti.

To privoljenje se mora raztezati tudi na prosti pristop v § 29, točka 2, imenovanih organov k naročniški postaji, ki se ustanovi, v primerih, omenjenih tam pod a) in b).

3. Nastaniti postaje iste naročniške naprave v različnih poslopih je dopustno samo, ako je to utemeljeno v naročnikovem opravičnem obratu ali v njegovih osebnih interesih, in v vsakem posameznem primeru mora to odobriti uprava.

§ 12.

Stik naročniške postaje.

1. Naročniška glavna postaja se stakne praviloma z vsakočasno najbližnjim državnim telefonskim središčem, oziroma, ako gre za samostojno naročniško postajo, z vsakočasno najbližnjim državnim telegrafskim uradom. Ako se stakne na naročnikovo željo izjemoma z drugim državnim telefonskim središčem (z drugim državnim telegrafskim uradom), določi uprava posebne pogoje za to.

V tem telefonskem redu se imenuje središče (telegrafski urad) v razmerju k naročniškim postajam, ki so staknjene z njim, njihovo stično središče (stični urad).

2. Stranske postaje se staknejo praviloma s tisto v področju iste lokalne telefonske mreže, oziroma istega telegrafskega urada ležečo glavno ali stransko postajo istega naročnika, ki jo on označi. Ta postaja se imenuje v razmerju k postaji, sklenjeni z njo, njena stična postaja. S tujimi naročniškimi postajami in z naročniškimi postajami z družbenim stikom (§ 13) se ne stikajo stranske postaje.

§ 13.

Posamezni stik, družbeni stik, skupni osrednji stik.

1. Glavna postaja se lahko stakne s središčem ali po vodu, določenem samo za to postajo (posamezni stik), ali pa po vodu, določenem tudi še za stik ene ali treh drugih glavnih postaj (družbeni stik).

Glavna postaja ima polovičen ali četrtinski stik po tem, ali mora deliti stični vod z eno ali s tremi drugimi postajami.

2. Ne gledé na izjeme, omenjene pod točko 3, zglašitev postaje za polovičen ali za četrtinski stik ni zavisna od dokaza ene, oziroma treh drugih postaj, ki se staknejo z istim vodom, temveč popolniti družbene stike ter porazdeliti za polovičen ali četrtinski stik zglašene postaje na posamezne družbene vode je stvar uprave.

3. Naprava družbenega stika se lahko naveže na posebne pogoje, če je postaja, ki se stakne, od središča dalje oddaljena.

Sploh se ne napravi, če je s središčem staknjenih manj nego 10 naročniških glavnih postaj.

Družbeni stiki so nadalje nedopustni za postaje v velikih hotelih, kavarnah, pisarnah i. dr.

4. Uprava si pridržuje v lokalnih telefonskih mrežah z največ 200 naročniškimi glavnimi postajami za večje število prosilcev za stik (toda ne za več nego 20) na njihovo prošnjo s posebnimi pogoji narediti skupne osrednje stike.

§ 14.

Stični vod.

1. Uprava določi pot in način gradnje za stični vod v poslopih in izven poslopja, ki se stakne. Ako se vpoštevajo pri tem posebne naročnikove želje, mora povrniti eventualno s tem povzročene večje stroške.

2. Stični vod ostane v vseh primerih last uprave.

§ 15.

Normalna oprema postaje.

1. Uprava določi, katere opravne reči (aparati, baterije) spadajo k normalni opremi postaje. Te

opravne stvari preskrbi uprava na podlagi naročbe za vsako naročniško postajo in te reči ostanejo njena last.

2. Ob prvi uredbi postaje je naročniku dana na voljo izbira med tipi aparatov, ki jih ima uprava za naročniške postaje. Ako se oddajajo aparati istega tipa v različni opremi, je treba za dražjo opremo doplačati, kolikor določi uprava. Ako naročnik pozneje želi, da se aparat, ki še popolnoma ustreza prometnim potrebam, zamenja z drugim, če tudi istega tipa in iste opreme, se pobere pristojbina za izmenjavo.

3. Uprava si pridržuje, da na naročnikovo željo pripusti za normalno opremo postaje tudi aparate, ki se razlikujejo od uvedenih tipov, in da take aparate ali sama nabavi za naročnikov račun ali pa mu prepusti, da jih on preskrbi. V obeh primerih namesti aparate uprava in aparati so naročnikova last.

§ 16.

Stranske uredbe.

1. Vse naredbe, ki ne spadajo k normalni opremi postaje, kakor stranski zvonci, posebni baterijski elementi, pretikala, stikalni kontakti i. dr., se oznamenjajo za stranske uredbe. Kolikor so dopustne, o čemer odloča uprava, jih pripravi in namesti na naročnikovo željo uprava na njegove stroške. S tem postanejo naročnikova lastnina.

2. Gledé aparatov, ki se razlikujejo od uvedenih tipov, veljajo tudi pri stranskih uredbah v prejšnjem paragrafu ukrenjena določila.

3. Gledé opreme naročniških postaj z avtomati veljajo posebni zaukazi.

§ 17.

Vzdrževanje naročniške naprave in izpremembe na njej.

1. Vzdrževanje naročniških postaj s stičnimi vodi in eventualnimi stranskimi uredbami vred ter vse izpremembe na teh napravah, ki se zdé upravi potrebne ali ki jih želi naročnik in jih spozna uprava za dopustne, oskrbuje edino le uprava (§ 24 in 27).

2. Brez vednosti in odobrenja uprave se ne sme na tehniških uredbah nič izpreminjati, zlasti

se ne smejo aparati in stranske postaje niti pritakniti niti odtakniti.

Tudi samo aparate razstavljati ali odpirati je prepovedano, prav tako nameščati kakršnekoli priprave na njih brez posebnega dovoljenja.

§ 18.

Oznamenilo naročniških postaj, imenik telefonskih naročnikov.

1. Vsaka naročniška postaja dobi službeno oznamenilo, s katerim je vpisana v uradnih seznamkih in se imenuje v telefonskem prometu.

Za oznamenilo služi številka stičnega voda, ki izhaja od središča (stična številka).

Pri družbenih stikih, pri skupnih osrednjih stikih in, ako so stranske postaje, se rabijo za razlikovanje več postaj, ki spadajo h glavnemu stičnemu vodu, dostavki k številkam.

2. Številke stičnih vodov in službeno oznamenilo postaj določa uprava in jih lahko vsakčas izpremeni proti prejšnji napovedi, če smatra to za potrebno.

3. Za vsako lokalno telefonsko mrežo se izda po abecednem redu imen urejen seznamek naročniških postaj (imenik telefonskih naročnikov).

4. Vsak naročnik ima pravico, da se vzprejme njegova postaja v ta seznamek z navedbo njenega službenega oznamenila (številka z eventualnim dostavkom) in njenega naslova ter z navedbo njegovega imena in stanu in eventualnih govorilnih ur. Uprava si pridržuje, da dopusti na naročnikovo željo na mesto njegovega imena in stanu ime in stan kake druge osebe ali drugačno nazivalo, nadalje eventualne posebne dostavke.

5. Stranske postaje se navajajo praviloma samo sumarno in le tedaj posebej, ako gre za različne naslove, ako je naročnik njih rabo trajno prepustil drugim osebam (§ 22) in jih je naročnik izrečno imenoval, da se navedejo v seznamku, ali ako je naročnik dokazal druge utemeljene interese, da se stranske postaje navedejo posebej.

6. Ako se naj navede naročniška postaja v seznamku na več nego enem mestu ali ako presega

besedilo, ki ga želi naročnik, od uprave določeno izmero, mora naročnik plačati posebno letno vpisnino, koje višino določi uprava za posamezne seznamke.

7. Na naročnikovo željo naj se njegova postaja ne vzprejme v imenik telefonskih naročnikov.

C. Raba naročniške naprave.

§ 19.

Posamezne vrste rabe. Uradni stiki.

1. Govorilni promet (§ 39).

a) Vsaka naročniška postaja se more vobče rabiti za lokalni govorilni promet. V mrežah z ne več nego 200 naročniškimi glavnimi postajami je naročniku dano na voljo, da se z izrečno izjavo, ki se da vsakčas preklicati, odpove občevanju z drugimi naročniškimi postajami iste lokalne telefonske mreže. Njegova postaja se v tem primeru oznameni za uradni stik in v lokalnem prometu je druge naročniške postaje tudi ne smejo poklicati.

Občevanje uradnih stikov z govorilnicami, spadajočimi k isti lokalni telefonski mreži, in z javnimi telefonskimi avtomati se ne omejuje.

Lokalni govorilni promet se more vršiti tudi med samostojnimi naročniškimi postajami, ki se tudi oznaenjajo za uradne stike, in med njihovim stičnim uradom, ako ta urad hkratu posluje za javno govorilnico.

b) Za zglašanje pogovorov v interurbanskem prometu se smejo — ne gledé na primere, oznaenjene v § 48, pod lit. a) in b) — rabiti samo tiste naročniške postaje, kojih udeležba na tem prometu se je izrečno izjavila. Ta izjava se ne more omejiti na določne vrste pogovorov in se nanaša tudi na pravico pozivljati k pogovorom in jih odpovedovati ter naprej zglašati in od primera do primera zahtevati plačne trajne zveze.

Vendar se vsaka naročniška postaja sme poklicati v interurbanskem prometu.

c) V skupen osrednji stik staknjene naročniške postaje se praviloma ne smejo udeleževati interurbanskega govorilnega prometa.

2. Posredovalni promet.

a) Za oddajanje brzovjavk ali fonogramov se smejo rabiti — ne gledé na primere, navedene

v § 48 pod lit. b) — samo tiste naročniške postaje, kojih udeležba na oddajnem posredovalnem prometu se je izrečno izjavila. Ta izjava mora obsegati vedno ves oddajni posredovalni promet.

b) Ali in v katerem obsegu naj se rabi naročniška postaja za oddajanje brzovjavk ali javnih poročil, je odvisno od naročnikove odredbe.

Raba naročniške postaje za oddajanje fonogramov ni navezana na tako odredbo.

c) Ali in v katerem obsegu se smejo v skupen osrednji stik staknjene naročniške postaje udeleževati posredovalnega prometa, določi uprava od primera do primera.

§ 20.

Mera in doba rabe. Sêzonske postaje.

1. Kolikor v tarifi niso omenjene določne meje, se sme vsaka naročniška postaja rabiti v poljubni meri.

2. Naročba se lahko sklene za celoletno in za polletno rabo. V prvem primeru je postaja naročniku celo leto na razpolaganje, v drugem primeru pa le v „sêzoni“, ki jo je oznaenil (sêzonska postaja).

3. Sêzona mora priti v obratno dobo stičnega središča (stičnega telegrafskega urada). Prekiniti se sme enkrat. Začetek in konec sêzone (oddelkov sêzone) mora naročnik pravočasno pisмено naznaniti središču (telegrafskemu uradu). Izven tega časa je izključena vsaka raba postaje.

4. Uprava lahko izjavi, da so naročbe na sêzonske postaje v posameznih lokalnih telefonskih mrežah nedopustne.

5. Kolikor pride v poštev delovanje stičnega središča (stičnega telegrafskega urada), ostane raba naročniških postaj — z izjemami, omenjenimi v § 5, točka 2 in 3 — omejena na službene ure tega urada.

§ 21.

Trajne zveze.

1. Naročniška postaja s posameznim stikom se lahko, da se rabi izven službenih ur, določenih za stično središče, ob njih sklepu pa dotlej, da se zopet začne služba, trajno zveze:

a) z eno ali več naročniškimi postajami iste lokalne telefonske mreže;

b) s kakim drugim središčem, ki ima daljšo službo, iste ali sosednje lokalne telefonske mreže.

Od trajnih zvez prve vrste so izvzeti uradni stiki.

2. Trajna zveza s kako naročniško postajo ali s središčem se lahko naredi ali v posameznem primeru na posebno zahtevanje ali redno na podlagi zahteve, ki se stavi najmanj za en mesec. Trajna zveza z več naročniškimi postajami se more predlagati samo na poslednji način.

3. Naprava vsake vrste trajnih zvez je odvisna od njene izvršljivosti in dopustnosti, ki se presodi edino le uradno. Dovoljenje za redno napravo trajnih zvez se dá vsakčas preklicati.

4. Ne gledé na to naj se na redno napravo trajnih zvez, za katere je plačevati mesečno poprečnino za trajno zvezo, zmislu primerno uporabljajo določila § 46, točka 2, 4 in 5.

Ako so potrebne posebne tehniške priredbe, da se redno izvrši trajna zveza, plača njih stroške naročnik, ki zahteva zvezo.

5. Za trajne zveze, zahtevane od primera do primera, je plačevati pristojbino za trajno zvezo.

§ 22.

Raba po tretjih osebah. Hišni stiki.

1. Naročnikom je navadno дано na voljo prepuščati svojo postajo tretjim osebam v rabo, bodisi za plačilo, bodisi brezplačno.

2. Pravica uporabljati avtomate za plačno prepuščanje rabe naročniških postaj tretjim osebam je navezana na posebno dovoljenje uprave.

3. Ako uživa naročnik znižbo naročnine za svojo postajo, sme dovoliti nje rabo v lokalnem prometu samo svojim nameščencem ali drugim osebam, ki so v zvezi z njegovim opraviilnim obratom (§ 25).

4. Ako obsega uaročniška naprava postaje v različnih poslopih (§ 11, točka 3), se nobena teh postaj brez prejšnjega odobrenja po upravi ne sme za

plačilo prepuščati tretjim osebam v rabo. Tako odobrenje se lahko vsakčas preklicé.

5. Ako je naročniška naprava omejena na postaje v istem poslopiju, sme naročnik, ne gledé na primer, omenjen pod točko 3, posamezne postaje tudi trajno prepustiti poljubnim tretjim osebam (hišni stik).

6. K osebam, katerim prepušča naročnik rabo svoje postaje, bodisi trajno, bodisi od primera do primera, ne stopi uprava v neposrednje pravno razmerje.

§ 23.

Pripomočki.

1. Uprava dá naročnikom brezplačno:

a) za vsako naročniško postajo navodilo za rabo ter seznamek govorilnic iste lokalne telefonske mreže (imenik telefonskih naročnikov, § 18), pridržujé eventualne omejitve, ki se določijo v tarifi;

b) za vsako naročniško glavno postajo izpisek iz telefonskega reda in iz telefonske tarife;

2. Naročniku se izročé ti pripomočki prvokrat o priliki ustanovitve postaje. Obdobno izhajajoči pripomočki ter popravki se bodo dalje dostavljali od primera do primera, kadar izidejo.

3. Za dobivanje navedenih pripomočkov nad oznamenjeno mero ter za dobivanje drugih, občinstvu dostopnih pripomočkov morajo naročniki plačati vsakočasno določeno prodajno ceno ali naročnino.

D. Naročnikove dolžnosti.

§ 24.

Pristojbine.

1. Za naročniške postaje mora naročnik plačevati letno naročnino po tarifi, ki jo sestavi in razgласi uprava. Naročnina je plačilo za napravo in vzdrževanje stičnega voda in normalne opreme postaje ter za rabo postaje za pogovore v lokalni telefonski mreži.

V katerih primerih se pobira pribitek k naročnini ali eventualno prispevek k stroškom za napravo voda, določa tarifa.

2. Za vzdrževanje stranskih uredb morajo naročniki plačevati letno poprečnino za vzdrževanje.

V tej poprečnini niso obseženi stroški za zamenjavo celih aparatov ter za nadomestilo izgubljenih aparatov in popravo takih predmetov, ki so bili poškodovani po krivdi naročnika ali tretjih oseb ali po ognju. Izdatke navedene vrste mora naročnik plačati posebej.

3. Za interurbanske pogovore, pozive k pogovorom, odpovedi pogovorov in prejšnje priglasitve, ki izhajajo od naročniške postaje, ter za trajne zveze, narejene od primera do primera, se zaračunijo naročniku pristojbine po tarifi.

4. Ako se od naročniške postaje telefonsko oddajajo brzozavke ali fonogrami ali se na tako postajo telefonsko oddajajo brzozavke ali javna poročila v zmislu odredbe, ki jo je izdal naročnik, mora naročnik v prvem primeru plačati vse pristojbine, ki se tičejo oddajnika, v poslednjem primeru pa posredovalno pristojbino in pristojbine, ki se eventualno poberejo od prejemnika brzozavke.

5. Druge pristojbine zadenejo naročnika po posebnih določilih, obstoječih za to.

§ 25.

Znižba naročnine.

1. Za naročniške glavne postaje s posameznim stikom (izvemši uradne stike) uživajo znižbo naročnine

- a) državna oblastva in državni uradi ter k. e. in kr. najvišjim dvornim štabom spadajoči uradi na 50 odstotkov;
- b) na zaprosilo, stavljeno od primera do primera, drugi javni (deželni, občinski in cerkveni) uradi na 50 odstotkov, in
- c) na zaprosilo, stavljeno od primera do primera, občekoristna podjetja in zavodi na 70 odstotkov tarifnega zneska.

2. Tarifa določa

- a) ali in v kateri meri uživajo pod 1. navedeni naročniki znižbo naročnine tudi za druge naročniške postaje (glavne postaje z družbenim stikom, uradni stiki, stranske postaje);

b) v katerih primerih in v kateri izmeri uživajo zdravniki in živnozdravniki ter dnevniki in časniški dopisi znižbo naročnine.

3. Oblastvom in uradom, potem občekoristnim podjetjem in zavodom dovoljena znižba naročnine je navezana na pogoj, da se dotične naročniške postaje v lokalnem prometu rabijo edino le v delokrogu naročnikov, ki uživajo ugodnost (prim. § 22, točka 3).

§ 26.

Plačnost in plačevanje pristojbin.

1. Naročnina za celoletno rabljene naročniške postaje z dokladami vred je plačna 1. dne januarja in 1. dne julija v polletnih obrokih naprej.

Ako se taka postaja ustanovi v teku polletja, je na čas do prihodnjega 1. dne januarja ali 1. dne julija pripadajoči odlomek naročnine z dokladami vred, in če znaša ta čas manj nego tri mesece, tudi prvi polletni obrok pri središču plačen tedaj, ko se izroči za obrat sposobna postaja, eventualno (v novih telefonskih mrežah) pozneje, ko se začne obrat.

Ako se naročba na celoletno rabljeno postajo razveže v teku polletja do najdalje 31. dne marea, oziroma 30. dne septembra, se povrne naročniku za drugo, oziroma četrto koledarsko četrtletje že plačana naročnina z dokladami vred (eventualno odbivši odpustno pristojbino, § 32).

Za eventualno povračilo naročnine z dokladami vred, ako se postaja opusti v zmislu § 36, točka 1, so merodajna določila § 36, točka 2.

Ako pride v teku polletja k naročnini doklada, je njen odlomek, ki pripada na čas do prihodnjega 1. dne januarja ali 1. dne julija, in če znaša ta čas manj nego tri mesece, tudi prvi polletni obrok plačen, ko nastopi razmerje, ki utemeljuje doklado.

2. Naročnina za sezonske postaje z dokladami vred je plačna 1. dne januarja ali 1. dne julija, ki ga določi uprava za vsako posamezno postajo enkrat za vselej in ki pride po navadi v sezono, v celoletnih obrokih naprej.

Ako se ustanovi sezonska postaja v teku leta, je plačen pri središču na čas do omenjenega roka pripadajoči odlomek naročnine z dokladami vred, in če znaša ta čas manj nego tri mesece, tudi prvi letni obrok tedaj, ko se izroči za obrat sposobna postaja naročniku, eventualno pozneje, ko se začne obrat.

Ako se razveže naročba na sezonsko postajo, se s pridržkom, izraženim v točki 1, odstavek 4 (primer § 36) za poznejša četrtletja morda že plačana naročnina z dokladami vréd (eventualno odbivši odpustno pristojbino, § 32) povrne naročniku.

Ako pride pozneje doklada k naročnini za sezonsko postajo, je plačen njen na čas do omenjenega roka pripadajoči odlomek, in če znaša ta čas manj nego tri mesece, tudi prvi letni obrok tedaj, ko nastopi razmerje, ki osnuje doklado.

3. Poprečnine za vzdrževanje so plačne, dokler obstojajo dotične stranske uredbe, ob istem času in v enakih obrokih kakor naročnina. Vendar se preračunijo za novo narejene stranske uredbe šele od začetka prihodnjega koledarskega četrtletja naprej, za stranske uredbe, ki odpadejo, pa do konca tekočega koledarskega četrtletja. Za nadaljnja četrtletja morda naprej plačani zneski se naročnikom vrnejo, oziroma v prid zapišejo.

4. Pristojbina za vpis je plačna ob istem času in v enakih obrokih kakor naročnina. Preračuni se od tistega koledarskega četrtletja naprej, v katerem izide prvič imenik naročnikov ali njega popravek (dodatek) s pristojbini zavezanim vpisom, in se mora plačevati, če je naročba v moči, do tistega koledarskega polletja izvzemši, v katerem se dene iz rabe zadnji pripomoček, v katerem je ta vpis. Za to koledarsko polletje in naslednji čas morda naprej plačana pristojbina za vpis se naročniku vrne, oziroma zapiše v prid.

5. Plačne obroke letnih pristojbin je treba plačati v sedmih dneh potem, ko se je predložil ali poslal dotični račun, drugače se ustavi obrat naročniške naprave (§ 36).

6. Ako mora naročnik prispevati k stroškom naprave voda, je treba ta prispevek položiti pred začetkom gradnje.

7. Pristojbine (posamezne pristojbine), ki se od primera do primera podajajo iz telefonskega prometa, se kreditirajo naročnikom.

Plačati jih je treba v sedmih dneh potem, ko se je predložil ali poslal dotični račun, drugače se ustavi obrat naročniške postaje (§ 36).

8. Gledé plačevanja poprečnine za trajno zvezo in pristojbine za naročene pogovore primerjaj § 21, točka 4, in § 46, točka 5.

§ 27.

Druga plačila.

1. Stroški opravnih reči, ki jih uprava pripravi za naročnikov račun, in stroški del, ki jih izvrši, so plačni, čim je opravna reč izročena ali delo izvršeno. Poravnati jih je treba v sedmih dneh potem, ko se je predložil ali poslal dotični račun, drugače se ustavi obrat naročniške naprave (§ 36).

2. Za češče se dogajajoče vrste del, ki se izvršé za račun naročnikov, določa tarifa poprečnine ali enotne postavke.

§ 28.

Odgovornost naročnika za škode.

Naročnik je odgovoren za izgubo inventarsko mu izročenih predmetov ali njih sestavin ter za poškode postajske opreme, ki jih je zakrivil on sam ali tretje osebe, nadalje za to, da se ravna po določilih § 17, točka 2.

§ 29.

Posebne dolžnosti naročnika.

1. Naročnik je odgovoren za to, da se pri njegovi postaji natančno izpolnjujejo manipulacijski predpisi, ki jih vsakčas postavi uprava, in da se strogo ravna po prepovedi, izrečeni v § 17, točka 2. Kolikor je v njegovi moči, bode skrbel za to, da se bo iz njegove postaje s središčem občevalo vedno le v primernem tonu.

2. Naročnik je nadalje dolžen, kadar je obrat njegove postaje eventualno moten, to nemudoma naznaniti središču (telegrafskemu uradu) in po dnevu dovoliti, oziroma pripraviti pristop k svoji postaji, oziroma nje rabo

a) pravilno izkazanemu osebju telegrafske uprave po službeni potrebi,

b) pravilno izkazanem organom javne uprave v primerih, oznamenjenih v § 48 pod lit. b), da se dá znamenje v sili ali da se pokliče pomoč.

E. Izprememba in razveza naročenega razmerja.

§ 30.

Preložba naročniške postaje.

Krajevna preložba naročniške postaje v isti lokalni telefonski mreži se sme dovoliti na naročnikovo zaprosilo po naslednjih pogojih:

1. Ako se postaja preloži v drugo poslopje ali v drug prostor istega poslopja, se morajo izpolniti pogoji § 11 glede nastanitve postaje.

2. Stroške preložbe notranje uredbe postaje všteti notranji vod mora vsekakor plačati naročnik. Ako pride preložba postaje v drugo poslopje v tisti čas, ki sledi sklepu naročbe ali kaki prejšnji preložbi postaje in v katerem je naročnik v zmislu § 31, točka 1 in 2, vezan na naročbo, in ako se zaradi preložbe postaje dosedanja zunanji vod zaradi njegove lege stran od prometa docela ali deloma razdere, mora naročnik povrniti stroške naprave razdrtega vodovega kosa, ki jih ni morda plačal že svoječasno, ter stroške razdiranja v razmerju še ne poteklega dela časa, v katerem je vezan na naročbo.

3. Ako se s preložbo postaje izpremené podlage za odmero v § 24, pod 1. navedenih pristojbin, jih je treba od časa preložbe naprej odmeriti znova. Eventualni tarifni prispevek k stroškom za napravo vodov pa se pobira samo toliko, kolikor se ne more porabiti prvotni stični vod.

§ 31.

Razveza naročbe z odpovedjo, potekom časa ali konkurzom.

1. Naročba se sklene navadno na nedoločen čas in se lahko obojestransko z odpovedjo razveže s potekom mescev marca, junija, septembra in decembra (normalni rok), toda ne pred potekom enega leta po izročitvi postaje, eventualno po poznejšem začetku obrata pri stičnem središču (prim. § 26, točka 1 in 2). Upravi je pridržano, da izključi pravico odpovedi tudi za daljšo dobo ali za posamezne primere, kadar se sklene naročba, ali za cele kategorije postaj s tarifo.

2. S preložbo postaje v drugo poslopje se izključi pravica odpovedi za prav tako dolgo, kakor s sklepom nove naročbe ob času preložbe.

3. Odpovedati se mora pismeno in odpoved se mora drugi stranki vročiti najkasneje tri mesece pred tistim normalnim rokom, za katerega bodi veljavna.

4. Odpoved glavne postaje vsebuje tudi odpoved stranske postaje.

Ako se odpove glavna postaja, preden še obstaja pravica odpovedi glede stranske postaje, se s tem razveže naročba na stransko postajo hkratu z naročbo na glavno postajo, toda ako odpove naročnik po pogojih, veljavnih za predčasni odpust iz naročbe (glej § 32).

5. Uprava si pridržuje za razstave, kongrese itd. izjemoma dovoliti sklep naročb na telefon za naprej določen čas po posebnih pogojih. V tem primeru neha naročba s časom, določenim za to, brez prejšnje odpovedi.

6. Ako zapade naročnik v konkurz, ugasne naročba s potekom dobe, do katere so plačane letne pristojbine, v danem primeru takoj, ako upravitelj zase ne zaprosi izrečno, da se ohrani v moči proti popolnemu plačilu pristojbin, ki so morda še na dolgu.

§ 32.

Predčasen odpust iz naročbe.

1. Uprava si pridržuje, da sme naročnika, eventualno njegove dediče iz tehtnih ozirov primerosti (preložba bivališča ali opravila na drug kraj, opustitev opravila, smrt naročnika itd.) na zaprosilo odpustiti iz naročbe ob prihodnjem normalnem roku tudi tedaj,

a) ako se ni držal rok odpovedi ali

b) ako naročnik v zmislu § 31, točka 1 in 2, za ta rok sploh še nima pravice odpovedi.

2. V obeh primerih je treba plačati odpustnino, ki se določi s tarifo.

V primeru b) je razen tega, ako se stični vod zaradi svoje lege stran od prometa docela ali deloma razdere, povrniti stroške naprave razdrtega vodovega kosa, ki jih svoječasno ni plačal že naročnik sam, ter stroške razdiranja v razmerju še ne poteklega dela tistega časa, v katerem bi moral biti naročnik vezan na naročbo.

§ 33.

Prenaredba glavne postaje v stransko postajo in narobe.

1. Ako zglesi naročnik prenaredbò glavne postaje v stransko postajo ali narobe prenaredbo stranske postaje v glavno postajo, ugasne dosedanja naročba tedaj, ko se prenaredi postaja in hkratu dobi moč nova naročba.

2. Ako pride prenarredba postaje v tisti čas, ki sledi sklepu naročbe ali preložbi postaje in v katerem bi bil naročnik v zmislu § 31, točka 1 in 2, vezan na naročbo, in ako se zaradi preložbe postaje dosedanji zunanji vod zaradi njegove lege stran od prometa docela ali deloma razdere, mora naročnik povrniti stroške naprave razdrtega vodovega kosa, ki jih ni morda plačal že svoječasno, ter stroške razdiranja v razmerju še ne preteklega dela časa, v katerem bi bil vezan na naročbo.

§ 34.

Menjava v osebi naročnika.

1. Ako naročnik umre, preidejo njegove pravice in dolžnosti iz naročbe na njegove dediče.

2. Ne gledé na ta primer se sme menjati naročnikova oseba samo z odobrenjem uprave.

To odobrenje je odvisno od pogoja, da so plačane vse dotlej narasle pristojbine.

3. Prosilec za prevzete mora pisмено prositi za prenos postaje, dokazavši privoljenje dosedanjega naročnika, in pri tem izrečno izjaviti, da se brez pridržka pokorava temu telefonskemu redu z eventualnimi dopolnilnimi določili vred in vsakočasni tarifi (primerjaj § 10, točka 1, lit. k).

4. S prenosom preidejo vse pravice in dolžnosti iz naročbe na prevzemnika.

5. Skupaj spadajoče glavne in stranske postaje se morejo prenesti le skupno in na istega prevzemnika.

6. V koliko ima prenos naročniške postaje po sledico, da se na novo odmeri naročnina, določa tarifa.

§ 35.

Pretrgan obrat.

Uprava ni odgovorna za škodo, ki nastane, ako se pretrga obrat naročniške postaje (§ 7). Če je obrat moten, pa bode to odpravila tako hitro, kakor le more.

Ako se je brez krivde naročnika ali drugačnega imetnika tako pretrgal obrat in ako je trajalo to, ko se je naznanilo upravi, dalje nego tri tedne, se za čas, dokler je bil obrat pretrgan, ne pobira pristojbina.

§ 36.

Ustavitev obrata in opustitev postaje.

1. Uprava ima pravico brez odpovedi ustaviti obrat naročniške naprave ali napravo docela opustiti:

a) ako se popolnoma ali deloma prekličejo v § 11, točka 1 in 2 omenjene izjave;

b) ako se pristojbine ne plačujejo točno;

c) ako se telefon zlorablja;

d) ako naročnik, njegovi svojci, domačini ali posli samolastno izpremené tehniško uredbo ali nalašč poškodujejo uredbo;

e) ako osebe, ki rabijo postajo, ponovno in kljub poprejšnjemu posvarilu naročnika hudo grešijo zoper dostojnost v občevanju s središčem ali z ravnanjem z aparati v nevarnost pripravijo zdravje uslužbencev;

f) ako se ponovno zabrani pristop k postaji nasproti organom, omenjenim v § 29, točka 2.

2. Ta naredba ne oprošča naročnika niti odgovornosti, naložene mu po § 28, niti dolžnosti plačevati pristojbine do prihodnjega normalnega roka, s katerim bi se bila mogla naročba razvezati z odpovedjo (§ 31).

3. Dokler je ustavljen obrat naročniške postaje na podstavi § 4, točka 3, se ne pobira pristojbina.

4. Uprava nikakor ni odgovorna za škodo, ki nastane, če se ustavi obrat (§ 7).

§ 37.

Postaja se razdere.

1. Ako se opusti naročniška postaja, oskrbi uprava — ne kraté določila, ukrenjenega v § 32, točka 2 — na svoje stroške odstranitev svojih aparatov in vodov in na naročnikovo željo na njegove stroške tudi demontiranje njegovih postajskih uredb.

2. Uprava nikakor ne skrbi za to, da se prostori, ki so služili za namestitev postajskih uredb v številni notranji vod, postavijo zopet v prejšnje stanje.

§ 38.

Izprememba naročenih pogojev. Izredna odpoved.

1. Pravilno razglašene izpremembe določil telefonskega reda ali telefonske tarife, ki se tičejo naročbe na telefon, se za že sklenjene naročbe na telefon ne morejo dati v moč pred drugim normalnim rokom, ki sledi času razglasitve (§ 26, točka 1).

2. Ako se s tako izpremembo naložijo naročnikom bremena ali odtegnejo ugodnosti, sme naročnik s tem prizadete naročniške naprave odpovedati za čas, ko dobi izprememba moč, tudi ako bi po določilih § 31 za ta normalni rok še ne bilo pravice odpovedi.

Taka izredna odpoved se mora upravi pismeno poslati najdalje dva mesca pred omenjenim časom.

3. Izpremembe telefonskega reda se morajo razglašati v državnem zakoniku, izpremembe telefonske tarife pa v uradnih listih.

III. Poglavje.**Telefonski promet.****A. Govorilni promet.**

§ 39.

Pojem in vrste govornega prometa.

1. Govorilni promet nudi osebam, ki so pri dveh različnih govornicah (javnih govornicah,

javnih telefonskih avtomatih ali naročniških postajah) možnost, da si neposrednje medsebojno poročajo po telefonu.

2. Vrste govornega prometa so:

a) lokalni govornilni promet:

Govornilnici, ki občujeta druga z drugo, spadata k isti lokalni telefonski mreži in stopita po središču v zvezo druga z drugo;

b) interurbanski govornilni promet:

Govornilnici ne spadata k isti lokalni telefonski mreži;

c) notranji govornilni promet:

Govornilnici spadata k isti naročniški napravi in občujeta druga z drugo, ne da bi se posluževali središča.

Notranji govornilni promet se ne uravnava s tem telefonskim redom.

§ 40.

Raba javnih govornilnic in javnih telefonskih avtomatov za govornilni promet.

1. Javne govornilnice in javne telefonske avtomate lahko rabi vobče vsakdo za govornjenje, ako plača tarifne pristojbine; toda izključijo se lahko osebe, ki so se zakrivile zlorabe telefona ali poškodbe obratne uredbe, ali ki imajo nalezljivo bolezen, ako je nevarnost, da se prenese po telefonu.

2. Nedopustno je, da bi skupno govornilo več oseb, ki so hkratu pri javni govornilnici.

3. Tistemu, ki rabi javno govornilnico, ni zabranjeno občevati med pogovorom z drugimi, hkratu navzočimi osebami.

4. Gledé rabe javnih borznih govornilnic so posebna določila, ki se deloma razlikujejo od spredaj stoječih.

§ 41.

Delitev pogovorov po uradnem ravnanju z njimi.

Pogovori se delé v tri skupine:

1. Državni pogovori: Pogovori, ki so jih zglasili Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo in

udje Najvišje cesarske hiše, ali na Njegovo ali Njihovo naročilo zglaseni pogovori, pogovori, ki so jih zglasili k. c. in kr. Najvišjim dvornim štabom spadajoči uradi in organi, diplomatski ali konzulski uradi, nadalje državna in vojaška oblastva ter vojaška poveljstva, potem pogovori, ki se govoré na poziv k pogovoru ali po prejšnji priglasitvi enega teh oblastev z njim.

Kdor prijavi državni pogovor, mora na zadevno povabilo naznaniti svoje ime in svojo lastnost in eventualno tudi ime in lastnost svojega naročitelja in se izkazati, kadar rabi javno govorilnico.

2. Službeni pogovori, in sicer nujni in navadni: Pogovori, ki jih imajo telefonski uradi med seboj in ki se tičejo telefonske službe, nadalje naznana in poročila, ki se nanašajo na preiskavo telegrafskih ali telefonskih vodov, na stanje prog, na odpravo motenj in enake reči, ter tisti pogovori, ki jih imajo stavbna vodstva in ki se imajo z njimi o gradnji in vzdrževanju telegrafskih ali telefonskih vodov.

Organi, ki hočejo imeti službene pogovore, morajo naznaniti svoje ime in svojo lastnost in eventualno tudi ime in lastnost svojega naročitelja in se izkazati, kadar rabijo javno govorilnico.

3. Zasebni pogovori, in sicer nujni in navadni.

§ 42.

Prednostni (vrstilni) red pogovorov.

1. Pri vrstitvi interurbanskih pogovorov na mednarodnih vodih imajo mednarodni pogovori vse-skozi prednost pred tuzemskimi pogovori.

2. V ostale velja za interurbanske pogovore nastopni prednostni (vrstilni) red:

- a) državni pogovori,
- b) nujni službeni pogovori,
- c) nujni zasebni pogovori,
- d) navadni zasebni pogovori,
- e) navadni službeni pogovori.

V teh petih skupinah odloča prejšnja zglasitev Pogovora tako, da uživajo mednarodni pogovori na notranjih telefonskih vodih, prednost pred notranjimi Pogovori iste skupine.

3. Isti prednostni (vrstilni) red velja za lokalne Pogovore med seboj gledé rabe javne govorilnice.

Državni in nujni službeni pogovori uživajo prednost pred drugimi lokalnimi pogovori tudi gledé rabe posredovalnega voda.

4. Interurbanski pogovori imajo prednost pred lokalnimi pogovori.

Lokalni pogovori se prekinejo v prid interurbanskim pogovorom, za katere so pripravljene interurbanski vodi, časniški pogovori (§ 47) pa v prid državnim ali nujnim službenim pogovorom.

5. Na telegrafskih vodih (§ 2, točka 8, 9 in 11) ima telegrafska služba brezpogojno prednost pred govorilnim prometom.

§ 43.

Trajanje pogovorov.

1. Državni in službeni pogovori niso omejeni v svojem trajanju — ne gledé na določila pod točko 5.

2. Zasebni pogovori, ki se vršé v lokalnem prometu med dvema naročniškima postajama s posameznim stikom, med tako postajo in javnim telefonskim avtomatom ali končno med dvema javnima telefonskima avtomatoma, vobče niso omejeni v svojem trajanju.

Ako potrebuje tak pogovor posredovalni vod (§ 2, točka 9), ga lahko središče prekine po preteku šestih minut, ako se isti posredovalni vod potrebuje za promet drugih govorilnic.

3. Za zasebne pogovore, ki se vršé v interurbanskem prometu ali z rabo javne govorilnice (postistem, ki kliče, ali po klicanem) v lokalnem prometu, velja za enoto trajanja nerazdelna doba treh minut. Zglasijo se lahko — ne gledé na določila pod 4. in 5. ter na določila gledé naročenih nočnih pogovorov (§ 46, točka 3) in časniških pogovorov (§ 47, točka 3) — za dobo ali ene ali dveh časovnih enot in se smejo čez zglaseno dobo na enkrat podaljšati samo za eno enoto in samo tedaj, če ob istem času ni zglasen drug interurbanski pogovor, za čigar opravo se potrebuje isti interurbanski ali posredovalni vod ali ista javna govorilnica.

● Zasebni pogovor, ki se vrši uporablja javno govorilnico v lokalnem prometu, se tudi tedaj ne sme raztegniti na več nego dve časovni enoti, ako je ob istem času zglasen drug lokalni pogovor, za čigar opravo se potrebuje ista javna govorilnica ali isti posredovalni vod.

4. V prometu z javno borzno govorilnico se smejo zglašati pogovori samo za eno časovno enoto in se smejo čez to dobo raztegniti samo tedaj, če ni zglasen noben drug borzni pogovor.

5. Doba pogovorov, katerih se udeležuje naročniška postaja z družbenim stikom, se lahko omejuje še posebej.

6. Preden se ne opravi ali ne črta zglasen interurbanski pogovor, je nedopustna zglasitev novega pogovora istega klicatelja, oziroma iste naročniške postaje z istim klicancem, oziroma z isto naročniško postajo.

7. Pogovori, ki grešé zoper prepoved, obseženo v § 4, točka 4, se uradoma prekinajo, čim je urad izvedel za to njihovo lastnost, brez ozira na spredaj stoječa določila.

§ 44.

Govorilne pristojbine.

1. Za državne in zasebne pogovore, ki se vršé v interurbanskem prometu ali ki izhajajo v lokalnem prometu iz javne govorilnice, se pobirajo govorilne pristojbine.

2. Za enoto za odmero in pobiranje govorilne pristojbine velja nerazdelna doba treh minut.

3. Za nujne zasebne pogovore se pobira višja govorilna pristojbina.

4. Govorilno pristojbino mora plačati vedno stranka, ki kliče (primerjaj § 49, točka 4, in § 50, točka 4), in sicer mora, ako rabi javno govorilnico, položiti govorilno pristojbino naprej. Naročnikom se kreditirajo govorilne pristojbine.

5. Za pogovore, ki izhajajo v lokalnem prometu iz naročniške postaje, ni plačevati govorilne pristojbine.

§ 45.

Plačnost govorilne pristojbine in začetek pristojbini zavezanega govorilnega časa.

1. Govorilna pristojbina je praviloma zapadla, čim je izvedena zveza med govorilnico, ki kliče, in med klicano govorilnico in čim so pripravljene udeležene javne govorilnice za osebo klicateljevo, oziroma klicančevo.

Ako se klicatelj po tem času, toda še pred začetkom pogovora odreče pogovoru ali ako se po izvedbi zveze pokaže, da jo je klicatelj zahteval pomotoma, zapade tudi za pogovor, zglasen na dve enoti, samo govorilna pristojbina za eno enoto, ako se je zveza zopet prekinila pred začetkom druge enote.

Zveza z naročniško stransko postajo velja za izvedeno, čim je izvršena zveza z glavno postajo.

2. S časom, navedenim pod 1., se začne tudi praviloma prva govorilna enota; toda v prometu z javnimi govorilnicami (izvzemši javne borzne govorilnice) se čas, ki preteče dotlej, da pride stranka k aparatu, ako ne presega ene minute, ne všteje v prvo govorilno enoto.

3. Ako se pogovor zaradi tehniške napake ali zaradi napake v uradni manipulaciji ne more vršiti ali ako klicatelj odstopi od pogovora, preden je središče poklicalo njegovo govorilnico (naročniško postajo ali javno govorilnico), da bi se vršil pogovor, se pogovor črta in eventualno plačana govorilna pristojbina povrne v polnem znesku. Čim je izvedena zveza med obema govorilnicama, se morejo zoper plačilno dolžnost uveljavljati tehniške napake ali napake v uradni manipulaciji le tedaj, če se takoj naznanijo uradnim organom.

Ako so dane tehniške napake, se zveza uradoma zopet prekine in pogovor črta, ne da bi se zaračunala pristojbina, čim je dognano, da ni upanja, da bi se vršil pogovor, ali čim so pretekle tri minute, odkar se je izvedla zveza, da bi se bili posrečili ti poskusi.

4. V lokalnem prometu je za plačnost govorilnih pristojbin vseeno, ali se klicana naročniška postaja ali klicani javni telefonski avtomat oglasi ali ne.

Ako se lokalni pogovor, ki se vrši za posamezno pristojbino, prekine z interurbanskim pogovorom, je stranki, ki kliče, dano na voljo zahtevati povračilo govorilne pristojbine za ne dovršeno govorilno enoto, ako se odreče poznejšemu nadaljevanju lokalnega pogovora.

5. Ako v interurbanskem prometu klicana naročniška postaja (klicani javni telefonski avtomat) ne odgovori na klic središča po dnevu (od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer) v eni minuti, po noči (od 7. ure zvečer do 8. ure zjutraj) v treh minutah, se pogovor črta, ne da bi se zaračunila govorilna pristojbina, ako ne želi klicatelj čakati na klicano postajo čez navedeni čas. V poslednjem primeru se

začne s potekom tega časa prva govorilna enota in govorilna pristojbina zapade za celi zglašeni pogovor.

6. V interurbanskem prometu je za plačnost govorilne pristojbine vseeno, katera oseba odgovori pri naročniški postaji ali pri javnem telefonskem avtomatu na klic središča. Za središče velja oseba, ki se oglasi, za govorilno stranko.

7. Da se gre po obiskovalca borze, da opravi interurbanski pogovor pri javni borzni govorilnici, se določa, bodisi da je obiskovalec borze stranka, ki kliče, ali klicana stranka, rok dveh minut z močjo, da pristojbini zavezani govorilni čas ne začne teči pred koncem tega roka, ako obiskovalec borze ni že poprej prišel k aparatu. Za začetek omenjenega roka je merodajen trenutek, v katerem se je ukenilo, da se obiskovalec borze pokliče k aparatu, vseeno, ali je bila javna govorilnica v tem trenutku zanj že pripravljena ali ne.

8. Za promet na interurbanskih vodih, staknjenih neposredje z javno borzno govorilnico, se lahko ukrenejo posebna določila o plačnosti govorilnih pristojbin.

§ 46.

Naročeni nočni pogovori.

1. Za določene ure po noči (od 9. ure zvečer do 6. ure zjutraj) se lahko naroče interurbanski pogovori med dvema določnima govorilnicama (naročniškima postajama ali javnima govorilnicama), kolikor to pripuščajo službene ure udeleženih telefonskih uradov (§ 5) ali omogočajo druge naredbe. Ti pogovori uživajo znižane pristojbine. Rabiti se ne smejo obrtniško za posredovanje poročil za tretje osebe.

2. Naročba traja poln nerazdelen mesec. Naročba se obnavlja od mesca do mesca, ako ne odstopi ena ali druga stranka osem dni pred koncem tekoče naročbene dobe.

3. Najmanjša doba naročenega pogovora znaša dve enoti pogovora, največja doba pa štiri. Nad naročeno dobo se sme pogovor raztegniti samo, če se plača polna govorilna pristojbina za nadaljnje pogovore enote in le tedaj, ako ob istem času ni priglašen drug pogovor.

4. Naroča se lahko od poljubnega dne naprej; toda naročeni mesec teče samo od prvega ali

šestnajstega dne vsakega koledarskega mesca. Znesek naročnine za prvo dobo mesca je v danem primeru zvišati za tisti odlomek, ki odpade na dobo med dnevom, katerega dobi naročba moč, in med dnevom, katerega se začne mesečna doba.

5. Znesek naročnine se preračuni za poprečno dobo tridesetih dni in se plača naprej.

6. Naročena zveza se uradoma izvede ob določenem času, ako se ne vrši pogovor med dvema drugima osebama ali ako ni priglašen državni ali nujen službeni pogovor.

7. Del časa, ki se v teku pogovora ni izrabil, se ne more prenesti na poznejši pogovor. Ako pa čas pogovora sploh ni izrabljen ali ne popolnoma, ker je bil obrat moten ali ker se vodi niso mogli dati na razpolaganje, je dovoliti naročniku pogovora, ako mogoče, še v teku iste noči nadomestni pogovor, ki traja toliko časa, kolikor ga še ni izrabljenega.

Ako se po preteku te dobe ni ponudil nadomestni pogovor, se povrne naročniku na zahtevanje trideseti del naročnine za mesec po meri vsake izglubljene enote.

8. Pogovore je treba naročati v stičnem središču.

9. Pri naročniških postajah z družbenim stikom se lahko naročba pogovorov za določene ponočne ure izključi ali omeji.

§ 47.

Interurbanski časniški pogovori.

1. Interurbanski pogovori, ki jih imajo v času od 9. ure zvečer do 6. ure zjutraj uredništva časnikov in časniške dopisovalnice med seboj ali s svojimi zastopniki (uredniki, sodrudniki, poročevalci, dopisniki), uživajo znižano govorilno pristojbino, ako se plača za najmanj 50 pogovorovih enot v mescu.

2. Taki pogovori se imenujejo „časniški pogovori“ in se lahko vršé ob poljubni uri v omejenem nočnem času, ne da bi imeli kako predpavico do katerekoli določene ure. Svojo vrsto imajo med navadnimi zasebnimi pogovori, kakor so priglašeni in se smejo prekiniti v prid državnim ali nujnim službenim pogovorom. Nujni časniški pogovori niso dopustni.

3. Časniški pogovori se lahko priglašajo za največjo dobo štirih enot. Gledé podaljšanja pogovora čez priglašeno dobo veljajo določila § 43, točka 3.

4. Časniški pogovori se lahko uvedejo iz naročniške postaje dotičnega uredništva lista ali dopisovalnice ali od naročniške postaje enega izmed njegovih zastopnikov (urednikov itd.) ali končno iz javne govorilnice, ki ima nočno službo, vedno pa morajo izhajati iz iste lokalne telefonske mreže. Raztezajo se lahko na več interurbanskih govorilnih relacij.

5. Uredništva, dopisovalnice časnikov itd., ki se želé posluževati znižane pristojbine za časniške pogovore, morajo to pismeno naznaniti pristojnemu poštnemu in telegrafskemu ravnateljstvu ter označiti govorilnice in govorilne relacije, ki se nameravajo rabiti za opravo časniških pogovorov.

6. Enkrat priznana pravica imeti znižane časniške pogovore, se razteza na poln nerazdelen koledarski mesec in se nadaljuje molcé od mesca do mesca, ako je ne odpove telegrafska uprava osem dni pred koncem tekoče dobe. Ona ugasne, ako se ji upravičenec izrečno odpove ali ako ne plača pravočasno pristojbin, s koncem tekočega mesca. Ako se naj začne pravica imeti znižane časniške pogovore v teku koledarskega mesca, se združi dotični del mesca s prihodnjim koledarskim mescem v eno dobo in število pogovorov, ki jih je plačati za to dobo, se zviša v enakem razmerju.

7. Govorilne pristojbine za časniške pogovore zapadejo po določilih § 45. Priglasitve na časniške pogovore, za katere se do konca nočnega časa ni mogla izvesti zveza, se črtajo, ako se ne zahteva izrečno, da ostane priglasitev veljavna za pogovor brez znižane pristojbine.

8. Govorilne pristojbine za časniške pogovore se kreditirajo do konca koledarskega leta, v katerem so se vršili pogovori. Ako se je s koncem mesca opravilo manj nego 50 pogovorovih enot, oziroma s koncem po točki 6 podaljšane začetne dobe manj nego razumno zvišano število pogovorovih enot, so s tem časom zapadle (znižane) govorilne pristojbine za pogovorove enote, ki še manjkajo do tega števila. Prenesti ne izrabljene pogovorove enote na prihodnji mesec ni dopustno.

§ 48. Pristojbine prosti pogovori.

Govorilne pristojbine so oproščeni:

a) službeni pogovori izvzemši posredovanje pozivov na pogovor, odpovedi pogovorov in prejšnje priglasitve (§ 49 in 50);

b) pogovori, ki se vrše, kadar je nevarnost ognja ali povodnji, ali ob drugih elementarnih neugodah, ob napadih na varnost osebe ali lastnine in ki služijo za to, da se dá znamenje sile ali da se pokličejo organi javne varnosti;

c) v lokalnem prometu naznanila, ki jih podajajo naročniki telefona osebno ali po prejemnikih naročila pristojnemu službenemu mestu o motenjih v obratu svojih naročniških postaj, uporabljaje javno govorilnico.

§ 49.

Poziv na pogovor, odpoved pogovora.

1. V interurbanskem prometu in v lokalnem prometu je dovoljeno osebo, ki se ne more doklicati po določni naročniški postaji, z uradnim posredovanjem pozvati na pogovor.

Pozivlja se lahko tako iz naročniške postaje kakor tudi iz javne govorilnice in lahko meri na to, da pride željena oseba k javni govorilnici, k javnemu telefonskemu avtomatu ali k naročniški postaji.

2. Čas, ob katerem se naj vrši pogovor, se lahko najprej določi v dobi službenih ur telefonskih uradov, ki pridejo v poštev, toda uprava ne prevzame nobene odgovornosti, da se bo držala tega časa.

3. Poziv lahko meri na to, da pride hkratu več oseb k telefonu.

Dopusten je samo, ako stanujejo osebe, ki se naj pozovejo, v kraju javne govorilnice ali središča, s katerim je zvezana naročniška postaja (javni telefonski aparat), ali v njegovi najbližnji okolici.

4. Tisti, od katerega prihaja poziv, mora plačati za uradno posredovanje vštévši vročitev oseb, ki se naj prikljče, pozivno pristojbino.

V interurbanskem prometu velja oddaja poziva hkratu za priglasitev pogovora, ki sledi na to. Pristojbino zanj mora torej vedno plačati pozivljajoča stranka.

V lokalnem prometu naj pogovor, ki sledi pozivu, ena ali druga stranka samostojno priglasí in tudi plača, ako se rabi javna govorilnica.

Razen eventualne lokalne govorilne pristojbine se od stranke, ki se prikljče k telefonu, ne pobirajo pristojbine.

5. Pozivna pristojbina je v interurbanskem prometu zapadla, čim je poziv poslan na drugi kraj, v lokalnem prometu pa, čim je ukrenjeno, da se gre po osebo, ki se pozove.

6. Plačnost govorilne pristojbine za pogovor, na katerega se izda poziv, se rayna vobče po določilih § 45. Ta pristojbina se v interurbanskem prometu ne pobira, ako ne pride do pogovora, ker se tisti, ki se naj privede, ne najde, ker se poziv ni vročil zaradi prevelike oddaljenosti navedenega stanovališča osebe, ki se naj pozove (točka 3), in ako se je pogovor odpovedal (točka 7). Pač pa je zapadla v interurbanskem prometu, ako tisti, ki se naj pokliče k telefonu, odkloni slediti pozivu, ali ker ob času, ko se je uvedel pogovor (točka 2), tisti, od katerega je izšel poziv, ne pride k javni govorilnici, oziroma ker njegova naročniška postaja ne odgovori na klic središča.

7. Ako se v interurbanskem prometu tisti, od katerega je izšel poziv, potem ko je odpravljen, toda še preden se pokliče njegova govorilnica, da bi se uvedel pogovor, odreče pogovoru, mora plačati pristojbino za odpoved pogovora.

Odpoved pogovora se uradno posreduje enako kakor poziv na pogovor v namenišče in se dostavi pozvani osebi, ako ji je bil že dostavljen poziv na pogovor. Eventualno že plačana govorilna pristojbina se vrne.

Na željo stranke se lahko odpoved pogovora odpravi tudi v lokalnem prometu.

8. Poziv na pogovor in odpoved pogovora se morata oddati v jeziku, ki je umeven uradu, ki ju sprejme.

9. Ako tisti, ki zahteva zvezo, ob priglasitvi pogovora opozori, da je oseba, ki jo želi, navzoča v javni govorilnici (pri javnem telefonskem avtomatu), ki se naj pokliče, se ne uporabljajo določila o pozivu na pogovor in o odpovedi pogovora.

§ 50.

Priglasitev naprej.

1. V interurbanskem prometu je dovoljeno ime osebe, s katero se naj vrši pogovor na določni naročniški postaji daljne telefonske mreže, z uradnim posredovanjem naznaniti tej naročniški postaji.

Naprej se lahko priglasijo iz naročniške postaje kakor tudi iz javne govorilnice.

2. Čas, ob katerem se naj vrši pogovor, se lahko poprej določi v službenih urah telefonskih uradov, ki pridejo v poštev; toda uprava ne prevzema nobene odgovornosti, da se bo držala tega časa.

3. Priglasitev naprej se lahko nanaša tudi na imena več oseb, toda ne na različne naročniške postaje in pogovore.

4. Tisti, od katerega izhaja priglasitev naprej, mora za njeno uradno posredovanje plačati pristojbino za priglasitev naprej in za interurbanski pogovor, ki sledi tej priglasitvi, tarifno govorilno pristojbino. Pri tem pogovoru velja kakor pri navadni priglasitvi za stranko, ki kliče.

5. Pristojbina za priglasitev naprej in govorilna pristojbina sta zapadli, čim je prišlo do pogovora, če tudi govori druga in ne imenovana oseba.

Ako zaradi tehniške napake ali zaradi pogrška v uradni manipulaciji ne pride do pogovora, ni plačati niti pristojbine za priglasitev naprej niti govorilne pristojbine. Ako izostane pogovor iz drugih vzrokov, se pobere pristojbina za pogovor; toda v tem primeru se ne vračuni pristojbina za priglasitev naprej.

Za nujne pogovore se pobira v takem primeru pristojbina za navaden pogovor.

6. Priglasitev naprej se mora oddati v jeziku, ki je umeven sprejemajočemu uradu.

B. Posredovalni promet.

§ 51.

Pojem, vrste in načela posredovalnega prometa.

1. Pri posredovalnem prometu se poslužujejo organi poštnega in telegrafskega zavoda na željo oddajnika ali prejemnika kakega poročila telefona, da se sprejme, odpravi ali odda. Vrste posredovalnega prometa so:

- posredovanje brzozavk,
- posredovanje fonogramov,
- posredovanje javnih poročil.

2. Posredovalni promet se more vršiti vedno le v okviru lokalne telefonske mreže. Telefonske

zveze, ki služijo temu prometu, so gledé vrstilnega reda, trajanja in eventualnega pretrganja enake lokalnim pogovorom.

3. Urad, ki začne občevati z naročniško postajo v namen telefonskega posredovanja, ni dolžen prekušati identičnost osebe, ki pri naročniški postaji oddaja ali prejema poročilo.

§ 52.

Posredovanje brzovjavek.

1. Brzovjavke se lahko posredujejo:

- a) ako se oddajo iz naročniške postaje na telegrafski urad (po navadi telefonsko središče), ki je z njo v lokalni telefonski zvezi;
- b) ako se odpravljajo med oddajnim in izročilnim uradom, če sta ta dva urada med seboj v lokalni telefonski mreži in če oddajnik izrečno predpiše telefonsko posredovanje med njima;
- c) na prejemnikovo željo, ako se oddajajo na naročniško postajo, ki je s telegrafskim uradom v lokalni telefonski zvezi.

2. Za telefonsko posredovanje brzovjavke ob oddaji, odpravi ali izročitvi je treba plačati posredovalnino. Ako prideta pri brzovjavki skupaj dva ali trije posredovalni akti, je preračunati posredovalnino za vsakega posebej.

Posredovalnino za telefonsko oddajo ali za telefonsko odpravo brzovjavke mora plačati oddajnik, posredovalnino za telefonsko izročitev brzovjavke pa prejemnik; naročnikom telefona se kreditira.

3. Posredovalnina za brzovjavke je plačna, čim je dovršeno narekovanje brzovjavke, ki se je začelo, ko je poklicani del izjavil, da je pripravljen, ali ako se je prekinilo po oddajnikovi ali prejemnikovi krivdi.

4. V ostalem so za posredovanje brzovjavk merodajna določila telegrafskega reda.

§ 53.

Fonogram in njegovo posredovanje.

1. Fonogrami so poročila, ki se ali

- a) ob oddaji iz naročniške postaje telefonsko posredujejo stičnemu središču (stičnemu telegraf-

skemu uradu) in ki jih ta urad dalje odpravlja pismeno po pošti (pošti po ceveh) ali po posebnih sluh ali

- b) ki se oddajajo pismeno v javni govorilnici in od tod potom telefonskega posredovanja ali izročé naročniški postaji iste lokalne telefonske mreže ali odpravijo na stično središče, da jih to središče pošlje naprej pismeno potom pošte (pošte po ceveh) ali po posebnem slu, ali

- c) ki se pismeno oddajajo na središču (telegrafskemu uradu) ali dojdejo v pismu, naslovljenem na urad, po slu ali po pošti (pošti po ceveh), da se iz tega urada telefonsko oddajo na kako staknjeno naročniško postajo.

2. V isti lokalni telefonski mreži je dopustno samo enkratno telefonsko posredovanje fonograma. Pač pa se lahko potom telefonskega posredovanja središču (telegrafskemu uradu) došli in od tega urada po pošti dalje poslani fonogram telefonsko izročí v drugi lokalni telefonski mreži.

3. Oddajnik določi v vsakem primeru ravnanje s fonogramom po možnostih, navedenih v točki 1. On določi tudi, ali se naj fonogram odpravlja po pošti ali po pošti po ceveh v pismu, na dopisnici ali v zalepki.

4. Pristojbina za fonogram je sestavljena:

- a) iz pristojbine za telefonsko posredovanje (posredovalnine), ki jo je, ako prideta pri fonogramu dva posredovalna akta skupaj, preračunati za vsakega posebej, in
- b) iz pristojbine za odpravo po pošti (pošti po ceveh) ali po posebnem slu.

Plačati jo mora vedno oddajnik. Ako se odda fonogram iz naročniške postaje, se pristojbina naročniku kreditira; ako se odda pismeno pri uradnem okencu, je treba pristojbino plačati takoj; ako se odda s pismom na urad, ki je poklican za telefonsko posredovanje, morajo biti na pismu nalepljene vrednostnice v znesku fonogramove pristojbine (lit. a in b).

5. Posredovalnina je zapadla, čim je dovršeno narekovanje fonograma, ki se je začelo, ko je poklicani del izjavil, da je pripravljen, ali ako se je prekinilo po oddajnikovi ali prejemnikovi krivdi.

Pristojbina za daljnje odpravljanje po pošti ali pošti po ceveh je zapadla, čim se je zapis fonograma izročil službenemu mestu, ki je pristojno, da ga pošlje dalje.

6. Pri telefonsko oddanih fonogramih (točka 1, lit. a) se smatrajo na stičnem uradu na podlagi telefonskega vzprejetja narejeni zapisi za oddajnikove zapise.

7. Pisma, dopisnice in pnevmatične dopisnice, kojih vsebina naj se telefonsko izroči naročniški postaji (točka 1, lit. c), morajo biti naslovljena na središče (telegrafski urad), imeti na naslovni strani v levem gornjem oglu zaznamek „fonogram“ in biti popolnoma frankirana (točka 4), drugače se namesto telefonskega posredovanja pošljejo po pošti.

8. Ko se je fonogram telefonsko oddal na naročniško postajo, se pošlje na zahtevanje uradna izdaja po pošti v poštne prostem službenem pismu.

9. Uprava si pridržuje za posamezne lckalne telefonske mreže izključiti ali omejiti promet fonogramov.

§ 54.

Posredovanje javnih vesti.

1. Na željo naročnika telefona se mu lahko javne vesti, ki prihajajo obdobjno telegrafskemu uradu (telefonskemu središču), ki je v lokalni telefonski zvezi z njegovo naročniško postajo, po tem uradu pošiljajo po telefonu.

To telefonsko posredovanje se mora zahtevati najmanj za cel mesec.

Na katere vrste javnih vesti se lahko nanaša, določa vsakčas tarifa.

2. Za telefonsko posredovanje javnih vesti mora, prejemnik plačevati posredovalnino; glede njene plačnosti in plačevanja naj se slično uporabljajo določila o posredovalnini za brzozjavke.

3. Uprava si pridržuje posredovanje javnih vesti izključiti ali omejiti za posamezne lokalne telefonske mreže.

§ 55.

Oprostitev od posredovalnine.

1. Plačevanja posredovalnine za brzozjavke so oproščeni: Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo in udje Najvišje cesarske rodovine, nadalje uradi in organi, spadajoči k c. in kr. Najvišjim dvornim štabom.

2. Posredovalnina se ne pobira niti za oddajo niti za odpravo niti za izročitev brzozjavke ali fonograma, ako se odda v nevarnosti ognja ali povodnji ali ob drugačnih elementarnih dogodkih, ob drugih javnih nezgodah, ob napadih na varnost osebe ali lastnine, da se dá znamenje sile ali da se pokličejo organi javne varnosti.

Kategorija	Mreža	Vrednost	Tarifa	
			1. vrsta	2. vrsta
I	1	000000	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
II	2	000000	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
III	3	000000	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
IV	4	000000	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000
		000000 ob 100 2 bo	000	000

Telefonska tarifa.

Prvi del.

(K II. poglavju telefonskega reda.)

A. Naročnina.

(K § 24, t. 1 t. r.)

§ 1.

Tarifni razkaz za naročniške glavne postaje.

Naročnina se stopnjuje po obsegu posameznih lokalnih telefonskih mrež in po tem, koliko se rabijo naročniške postaje.

Naročnina znaša:

V mrežni skupini	Za mreže s številom naročnikov	V prvem pasu, t. j. v sklenjenem krajevnem ozemlju, sicer pa v okrožju s polnumerom	V tarifnem razredu							k r o n																														
			A	B	C	D	E	F	G																															
											za posamezne stike		za četrtinske	za družbene stike																										
											pri opravi- tilnih z	pri stano- vniških																												
I	več nego 20.000	6 km	400	330	250	240	180	100	80																															
										II	od 5.001 do 20.000	4 km	340	280	220	200	145	85																						
																			III	od 2.001 do 5.000	3 km	280	200	170	120	70														
																											IV	od 501 do 2000	2 km	250	170	100	60							
																																		V	od 201 do 500	1 1/2 km	210	180	90	55

- Opomnje:**
- za stanovanjske telefone določeni tarifni razred *D* je uporaben samo na postaje, ki so nameščene v pravih stanovanjskih prostorih, ne pa v pisarnicah, ki so v zvezi s stanovanjem, ali v drugačnih prostorih, služočih opravičnim namenom, in s katerimi tudi niso staknjene v opravičnih prostorih nameščene stranske postaje;
 - družbeni stiki (tarifni razred *E* in *F*) so dopustni samo v stiku s telefonskimi središči z najmanj 10 naročniškimi glavnimi postajami;
 - polovični družbeni stiki (tarifni razred *E*) niso dopustni za postaje v velikih hotelih, kavarnah, pisarnah i. dr.;
 - četrtinski družbeni stiki (tarifni razred *F*) se morejo prijaviti le za postaje v izrečno stanovanjskih prostorih (glej opomnjo *a*);
 - tudi samostojni uradni stiki spadajo v tarifni razred *G*;
 - naročnino za postaje s skupnim osrednjim stikom določi uprava od primera do primera po izbranem gradbenem in slikalnem zistemu;
 - naročnina za sezonske postaje znaša v vseh tarifnih razredih 60 odstotkov v razkazu navedenega zneska.

V mrežni skupini I je prijava sezonskih postaj nedopustna.

§ 2.

Skupine mrež.

Lokalne telefonske mreže se uvrščajo v skupine, označene v § 1, po številu naročniških glavnih postaj, kolikor jih je vsakčas 1. dne septembra v posameznih mrežah, z veljavnostjo od 1. dne januarja naslednjega leta.

Kar bo pri tem iz sprememb v uvrstitvi telefonskih mrež, se razglasé v uradnih listih najmanj tri

mesce poprej, preden dobé moč. Ako se zaradi te izpremembe zviša naročnina, ima naročnik pravico izredne odpovedi v zmislu § 38, t. 2, telefonskega reda.

§ 3.

Govorilne meje v posameznih tarifnih razredih.

(K § 20, t. 1 t. r.)

1. Opravilne telefonske postaje s posameznim stikom se delé po tem, v kateri meri se rabijo v lokalnem govorilnem prometu, v postaje z jako močnim, močnim in slabim prometom; pri tem velja za jako močen promet (tarifni razred *A*) število od 6001 do 12.000 lastnih klicev, za močen promet (tarifni razred *B*) število od 3001 do 6000 lastnih klicev, in za slab promet (tarifni razred *C*) število k večjemu 3000 lastnih klicev v letu.

Ako se preseže največje število klicev, ki je določeno za tarifni razred *A*, se lahko naročnik prisili naročiti še eno postajo.

2. Stanovanjske telefonske postaje s posameznim stikom (tarifni razred *D*) se v lokalnem govorilnem prometu ne smejo rabiti za več nego 2400 lastnih klicev v letu, drugače pridejo pod tarifo za opravilne telefone.

3. Da se dožene število klicev, za to služi preračun na podlagi štetja, ki se vrši kakor poskus na slepo v telefonskih središčih ob dneh, ki jih izbere uprava in o čigar uspehu se naročnik obvesti vsakočasno potem v treh dneh. Pri tem štetju se ne vpoštevajo klici v interurbanskem govorilnem prometu, potem v posredovalnem prometu za brzojavke in fonograme, končno zaprosila za izvedbo trajne zveze. Pač pa se klici v poprečnem okrajnem prometu prištevajo klicem v lokalnem prometu. Izmed klicev v lokalnem prometu se ne računijo:

a) tisti klici, ki zaradi tega niso vedli do zveze, ker je bil dotični vod zaseden;

b) tisti, pri katerih se zaradi pogreška v sluhu ali manipulaciji organa telefonskega središča druga nego željena postaja zveže s postajo, ki kliče, ako se dejanstvo napačne zveze takoj naznani dotičnemu organu;

c) tisti, o katerih kljub izvedeni zvezi zaradi uradno dognanega motenja v vodu ali aparatih ne pride do pogovora;

d) tisti, ki izhajajo dokazno od oseb, označenjenih v § 29, t. 2 t. r., pod lit. a) in b).

Ako je hišno središče naročnika po dveh ali več stičnih vodih zvezano z državnim telefonskim središčem, se lahko šteje za vse isti dan z močjo, da je za vsak posamezen vod merodajen poprečen uspeh števnege dneva.

4. Vsaka postaja s polovičnim družbenim stikom (tarifni razred *E*) se sme na dan rabiti za poprečno dvanajst zvez, vsaka postaja s četrtinskim družbenim stikom (tarifnim razredom *F*) na dan za poprečno osem zvez s srednjo dobo petih minut. Pri tem je vseeno, ali se zveze izvedejo na lastni klic postaj ali na zunanji klic, ali v govorilnem ali posredovalnem prometu. Ako traja posamezna zveza krajši čas ali dalje, se pomnoži, oziroma zniža tudi v enakem razmerju število dopustnih zvez.

5. Uporaba družbenega voda se kontrolira s števno pripravo, nameščeno na aparatu postaje, tako, da se iz razlike dveh čitanj, ki sta najmanj en mesec narazen, poizve število zvez, ki pridejo poprečno na en dan in se reducirajo na dobo petih minut.

6. Ako se ponovno presežejo govorilne meje pri družbeni postaji, se pozove naročnik, da se priglasi za višji tarifni razred (posamezen stik, oziroma polovičen družbeni stik).

Ako se s preseganjem določenih govorilnih mej pri družbeni postaji skupni stični vod uporablja tako, da so ostale z istim vodom staknjene postaje oškodovane v svojih pravicah do njih skupne rabe, ima uprava zaradi take zlorabe postaje vrhutega v zmislu § 36, lit. c, telefonskega reda, pravico takoj ustaviti obrat ali opustiti postajo.

7. Naročniške postaje tarifnega razreda *G* se smejo, ne gledé na načelno izključeno občevarje z naročniškimi postajami iste lokalne telefonske mreže, rabiti v poljubni meri.

§ 4.

Uvrščanje naročniških postaj v tarifne razrede.

1. Novo ustanovljene naročniške postaje s posameznim stikom se uvrsté, ako kakor uradni stiki

ne spadajo v tarifni razred *G*, najprej začasno po tem, ali so nameščene v opravljenem ali v stanovanjskem prostoru, v tarifni razred *C* ali *D*.

2. Nato se štejejo iz naročniške postaje izhajajoči klici v štirih četrletjih, ki sledé ustanovitvi, vselej na delavnik, in sicer vsakokrat na drug delavnik (prva števena doba). Poprečno število teh štirih števnih uspehov, zanemarjaje eventualne ulomke, množeno s 300, daje skupno število letnih klicev.

Tiste opravilne telefonske postaje, iz katerih se klice po tem preračunu kvečjemu 3000krat, se uvrsté dokončno v tarifni razred *C*, ostale pa začasno v tarifni razred *A* ali *B*, ki ustreza številu njihovih klicev.

Prav tako se tiste stanovanjske telefonske postaje, iz katerih se po uspehu prve števene dobe ne kličé češče nego 2400 krat v letu, dokončno uvrsté v tarifni razred *D*, ostale pa začasno v razred opravljenih telefonov, ki ustreza številu njihovih klicev.

3. Glede začasno v razrede *A*, *B* in *C* uvrščenih naročniških postaj se v naslednjih štirih četrletjih vselej na delavnik zopet štejejo klici (druga števena doba) in iz števila poprečno na dan odpadajočih klicev, zanemarjaje eventualne ulomke, se z množenjem s 300 poizve število klicev v letu. Ako pride postaja po uspehu obeh števnih dob v isti tarifni razred, se dokončno uvrsti v ta razred, drugače je v prihodnjih štirih četrletjih prav tako še enkrat šteti klice (tretja števena doba) in postaja se uvrsti v tisti tarifni razred, ki se pokaže iz poprečnih vrednosti teh treh števnih dob.

4. Dokončna določitev tarifnih razredov sega vedno nazaj na čas, ko se je ustanovila postaja. Vsak naročnik mora torej razliko pristojbine, ki se eventualno pokaže v prid uprave, doplačati tudi za čas, ki je potekel od tistega trenutka, po drugi strani pa se mu pripiše, oziroma povrne razlika, ki se pokaže njemu v prid.

5. Pri sezonskih postajah se šteje za vsako števeno dobo štirikrat v sezoni v različnih koledarskih mescih. Ako se razteza sezona na manj nego štiri koledarske mesce, je uspeh štetja, ki odpade, všteti z ničlo.

6. Novo ustanovljene naročniške postaje se uvrščajo v tarifna razreda *E* in *F* po tem, kakor so

priglašene za polovični ali četrtnski družbeni stik, vseeno ali so ostale k družbenemu stiku spadajoče postaje že v obratu ali ne.

7. Za uvrstitev novo ustanovljenih naročniških postaj v tarifni razred *G* je odločilna priglasitev za uradni stik.

§ 5.

Izpremema tarifnega razreda.

1. Ako nastanejo pri posameznih naročniških postajah tarifnih razredov *A* in *B* po dokončni uvrstitvi zaradi izpremembe naročniške naprave ali naročnikovega opravljenega obrata bistvene razlike v rabi telefona, ki bi mogle imeti za posledico uvrstitev v drug razred, je treba na naročnikovo željo vnovič šteti klice tako, kakor je navedeno v § 4, in po tem odmeriti naročnine.

2. Tudi uprava lahko zaukaže, naj se vnovič štejejo klici, ako se opaža, da se bistveno množi raba naročniške postaje tarifnih razredov *A*, *B*, *C* ali *D*, ali če je to pričakovati, ker se je naročniška naprava razširila, ker je prešla na drugega naročnika itd.

3. Vsekakor je pa preskusiti, ali se držé govorilne meje v tarifnih razredih *A*, *B*, *C* in *D*, s štetjem vsakočasno v petem letu po zadnji dokončni uvrstitvi postaje.

4. Ako se ob vnovičnem štetju ujema uspeh prve števene dobe z dosedanjo uvrstitvijo postaje, ostane zopet dokončno ta uvrstitev. Drugače se najprej začasno uvrsti v tarifni razred, ki ustreza uspehu štetja in po tem se na podlagi uspeha druge števene dobe, eventualno na podlagi poprečnega uspeha treh števnih dob dokončno določi tarifni razred.

5. Ta določitev sega nazaj na tisti rok plačnosti, ki je sledil prvemu števnemu dnevu prve števene dobe. Vsak naročnik mora torej doplačati pristojbinsko razliko, ki se eventualno pokaže v prid uprave, tudi za čas, ki je minul od tistega roka plačnosti, po drugi strani pa se mu pripiše v imetek, oziroma se mu povrne razlika, ki se pokaže v njegov prid.

Za čas, ki je potekel do omenjenega roka plačnosti, se dodatno ne izenačujejo pristojbine.

6. Ako se v tarifni razred *C* uvrščena naročniška postaja preloži iz opravnega prostora v stanovanjski prostor, se uvrsti počenši od prihodnjega roka plačnosti v tarifni razred *D*, ako se zadnja uvrstitev postaje ni zgodila na podlagi števila več nego 2400 klicev v letu.

7. Ako se v tarifni razred *D* uvrščena naročniška postaja preloži v opravljeni prostor, ali ako se z njo stakne stranska postaja, ki je v opravljenem prostoru, se uvrsti v tarifni razred *C* od prihodnjega roka plačnosti počenši, ne kraté pravice uprave za ukazati novo štetje (glej gori pri 2).

8. Ako se priglasí preuredba posameznega stika v družbeni stik ali polovičnega stika v četrtinski stik, se uvrsti v novi tarifni razred tedaj, ko se izvede preuredba. Ako se pa priglašena in za dopustno priznana preuredba pri postaji, ležeči v prvem pasu, ne more takoj izvršiti, se uvrsti postaja v priglašeni tarifni razred kljub temu s tistim rokom plačnosti, ob katerem bi bila dobila moč odpoved naročbe, ki bi jo opravil naročnik ob času priglasitve.

9. Ako se na naročnikovo željo družbeni stik izpremeni v posamezni stik ali četrtinski stik v polovični stik, dobi zvišba pristojbine moč s časom izpremembe. Ako gre pri tem za posamezni stik, se uporabljajo gledé uvrstitve postaje v tarifne razrede določila § 4 tako, kakor da bi se bila postaja ob času izpremembe stika ustanovila na novo.

10. Ako priglasí naročnik izpremembo naročniške postaje tarifnih razredov *A*, *B*, *C* ali *D* v uradni stik, se uvrsti postaja v tarifni razred *G* od prihodnjega roka plačnosti počenši. Toda prejšnja uvrstitev oživi zopet nazaj segajoč, ako želi naročnik postajo vnovič rabiti za lokalni govorilni promet pred pretekom enega leta po tem roku. Naročnik mora potem doplačati pristojbinsko razliko za čas, ki je potekel od omenjenega roka.

11. Ako naročnik, ne gledé na ta primer, preklicé izjavo, da hoče postajo rabiti samo za uradni stik, se zvišba pristojbina tedaj, ko stično središče izvé za preklic. Gledé uvrstitve v tarifne razrede se uporabljajo določila § 4 tako, kakor da bi se bila postaja ustanovila v omenjenem času.

§ 6.

Obseg, za katerega velja navadna naročnina.

1. V § 1 navedeni tarifni postavki veljajo za postaje, ki ležé v prvem pasu posameznih mrež.

Prvi pas obsega okrožje s polumerom, navedenim v razkazu (glej § 1) (merjeno po zračni črti) in čez to okrožje segajoče dele sklenjenega krajnega ozemlja.

2. Za središče kroga velja v lokalni telefonski mreži dunajski stolp Štefanove cerkve, v mrežah skupin II do VI telefonsko središče ali, ako ima to središče zelo ekscentrično lego, točka, ki se določi v porazumu z dotičnim občinskim zastopom.

Ako spada k mreži skupin II do VI več telefonskih središč, je za vsako naročniško postajo lastno stično središče središče kroga.

Uprava si pridržuje, ukreniti za posamezne mreže razlikujoča se določila, prikladna lokalnim razmeram.

3. Ako gre za samostojne naročniške postaje, je središče kroga vedno stični urad. Polumer za določbo prvega pasa znaša kakor v VI. mrežni skupini 1 kilometer.

§ 7.

Doklade za oddaljenost. Povračilo stroškov za napravo voda.

1. Za tiste naročniške glavne postaje s posameznim stikom, ki so izven prvega pasa, se pobira razen naročnine po § 1 doklada za oddaljenost, ki znaša v drugem pasu, t. j. do razdalje petih kilometrov od meje prvega pasa, ki se meri po zračni črti, 3 K za vsakih 100 metrov in v tretjem pasu, širokem tudi pet kilometrov, 10 K za vsakih 100 metrov zračne črte, ki se potegne med postajo in mejo prvega pasa. Pri tem se računijo preostajajoči ulomki za polnih 100 metrov.

2. Na mesto doklade 10 K za oddaljenost stopi doklada 3 K tedaj, ako prosilec za stik raje plača stroške za napravo voda v tretjem pasu. Ti stroški se preračunijo po enotnem postavku 30 K za vsakih 100 metrov trasine dolžine voda v tretjem pasu. Pri tem se računijo preostajajoči ulomki za polnih 100 metrov.

3. Doklade za oddaljenost je plačevati v polnem znesku tudi za sezonske postaje.

§ 8.

Posebni dogovori o naročbenih pogojih.

1. Za posamezne stike, ki segajo čez mejo prvega pasa več nego 10 kilometrov v zračno črto

(četrty pas), nadalje za družbene stike izven prvega pasa, končno v vseh pasovih za posebno drage stike ali za stike, ki se naredé v posebno težavnih razmerah (zlasti če se napnó čez reke, če se uporabljajo morski kablji, če se vod napelje po nedohodnih ali hribovitih krajih ali če se vod iz lokalnih razlogov ne more izvršiti po normalnem gradbenem sistemu, se naročbeni pogoji, zlasti pristojbine dogovoré od primera do primera med upravo in prisilcem za stik.

§ 9.

Tarifa za naročniške stranske postaje.

1. Naročnina za notranje stranske postaje znaša 40 K. Ako je v istem posloplju kakor je stična postaja več stranskih postaj nego tri, se zniža naročnina za četrto do desete stranske postaje na 30 K in za vsako nadaljnjo stransko postajo na 20 K tako, da se samo za prvih deset notranjih stranskih postaj oddaja imenik naročnikov brezplačno.

2. Naročnina za zunanje stranske postaje znaša 40 K. K njej pride še doklada za oddaljenost s 3 K, oziroma 10 K za vsakih 100 metrov ali za ulomek 100 metrov zračne črte med stransko postajo in njeno stično postajo po tem, ali teče ta zračna črta v prvem in drugem ali pa v tretjem pasu dotične mreže. Najmanj pa se pobira 10 K priklade.

Ako in kolikor pride omenjena zračna črta v tretji ali četrty pas, naj se uporabljajo določila §§ 7 in 8 o znižbi doklade za oddaljenost, če se povrnejo stroški za napravo voda, oziroma o dogovoru naročbenih pogojev, zlasti pristojbin. Isto velja gledé posebno dragih stikov ali takih stikov, ki se naredé v posebno težavnih razmerah.

3. Za sezonske stranske postaje se zniža naročnina s 40 K na 24 K, naročnina s 30 K ali 20 K pa na 18 K.

§ 10.

Izprememba pasovnih mej.

1. Ako se s preložbo telefonskega središča v drugo posloplje premaknejo pasovne meje v telefonski mreži, se iz tega povoda ne izpremené pristojbine za prej ustanovljene naročniške postaje.

2. Ako se premaknejo pasovne meje, ker se je razširilo sklenjeno krajno ozemlje, lahko naročnik

zahteva, da se doklada za oddaljenost za njegovo s tem prizadeto postajo na novo odmeri ali eventualno opusti počenši od tistega roka plačnosti, katerega bi dobila moč njegova odpoved.

§ 11.

Znižba naročnine.

(K § 25 t. r.)

1. Državna oblastva in državni uradi plačujejo za naročniške glavne postaje, uvrščene v tarifne razrede *A*, *B*, *C* in *D*, 50 odstotkov, za postaje, uvrščene v tarifna razreda *E* in *G*, 70 odstotkov tarifne naročnine, za naročniške stranske postaje 20 K naročnine na leto.

2. Drugi javni (deželni, občinski ali cerkveni) uradi uživajo na zaprosilo, vloženo od primera do primera, za naročniške glavne postaje, uvrščene v tarifne razrede *A*, *B*, *C* in *D*, znižbo naročnine na 50 odstotkov, za postaje, uvrščene v tarifna razreda *E* in *G*, znižbo na 70 odstotkov tarifnega zneska in za stranske postaje znižbo naročnine na 20 K; imenik naročnikov na telefon se jim daje brezplačno.

3. Občekoristna podjetja uživajo na zaprosilo, ki se stavi od primera do primera, znižbo naročnine za naročniške glavne postaje tarifnih razredov *A*, *B*, *C* in *D* na 70 odstotkov normalnega zneska in naročnine s 40 ali 30 K za stranske postaje na 28 K.

4. Telefonske naročniške postaje zdravnikov in živinozdravnikov se uvrščajo v tarifni razred *D* tudi tedaj, ako bi jih bilo po določilih oddelkov III in IV uvrstiti v tarifni razred *C*, torej tudi tedaj, ako gre v letu iz postaje 2401 do 3000 lastnih klicev in ako postaja ni v stanovanjskem prostoru. Naročniške postaje zdravnikov in živinozdravnikov z več nego 3000 lastnimi klici v letu pa spadajo v tarifni razred *B*, oziroma *A*.

5. Opravilni telefoni podjetij dnevnikov (listov) in časniških dopisovalnic se uvrščajo v tarifni razred *C* tudi tedaj, ako bi jih bilo po določilih oddelkov III in IV uvrstiti v tarifni razred *A* ali *B*, torej tudi tedaj, če gre iz postaje v letu 3001 do 12.000 lastnih klicev.

6. Na doklade za oddaljenost se znižba nikakor ne razteza.

7. Za sezonske postaje je plačevati 60 odstotkov znižane pristojbine, pri stranskih postajah pa nikoli manj nego 18 K na leto.

8. V točkah 1 do 5 omenjene znižbe izključujejo druga drugo.

B. Druge obdobjne pristojbine.

§ 12.

Vzdrževalne poprečnine.

(K § 24, t. 2 t. r.)

1. Vzdrževalna poprečnina znaša:

- a) za indukcijsko budilko, staknjeno kakor stranski zvonec, ali za stransko budilko G. L. z znamenjem, na katerega se pogleda, ali brez njega, ali za omarico s padajočo zaklopnico G. L. 2 K,
- b) za budilko enakega toka, poslujočo za stranski zvonec, s posebno padajočo zaklopnico (brez elementa) ali za omarico s padajočo zaklopnico G. L. s staknjenim večnim zvonilom 3 K,
- c) za baterijski element 1 K 60 h,
- d) pri osrednjem pretikalu
 - α) za vsak obratovani vod 4 K,
 - β) za mikrotelefonsko garnituro (z baterijo vred) 10 K,
- e) pri drugi stranski uredbi za več vodov:
 - α) za dva upeljana voda 5 K,
 - β) za vsak nadaljnji vod 2 K.

Pri eventualnih kombinacijah pod a) do e) omenjenih aparatov se poizve poprečna pristojbina s tem, da se seštejejo za posamezne aparate določene poprečne pristojbine.

2. Za vzdrževanje drugih stranskih uredb se ne pobira poprečnina.

3. Za sezonske postaje se zniža vzdrževalna poprečnina na 60 odstotkov navedenih zneskov.

§ 13.

Poprečnina za trajno zvezo.

(K § 21, t. 4 t. r.)

Poprečnina za redno izvedbo enkratne trajne zveze na dan znaša mesečno 1 K. Za vsako nadaljnjo vsakdanjo trajno zvezo se zviša poprečnina za 1 K na mesec.

C. Enkratne pristojbine.

§ 14.

Pristojbina za izmenjavo.

(K § 15, t. 2 t. r.)

Pristojbina za izmenjavo aparata, ki še popolnoma ustreza prometnim zahtevam, za drug aparat istega ali drugega tipa znaša 24 K (vštevši stroške za delo).

§ 15.

Pristojbina za trajno zvezo.

(K § 21, t. 5 t. r.)

Za izvedbo trajne zveze na podlagi za posebni primer stavljene zahteve se pobira 20 h pristojbine. Ta pristojbina pa odpade, ako se rabi trajna zveza za pristojbini zavezan pometni akt.

Opomnja:

Interurbanski pogovor je tudi tedaj zavezan pristojbini, ako se vrši samo po interurbanskem vodju, ki se rabi za trajno zvezo.

§ 16.

Odpustnina.

(K § 32 t. r.)

Pristojbina za predčasni odpust iz naročbe znaša pri glavnih postajah in pri zunanjih stranskih postajah 10 K, pri notranjih stranskih postajah 5 K za vsako naročniku odpuščeno četrtletje.

D. Poprečnine in enotni postavki za različne storitve.

(K § 27, t. 2 t. r.)

§ 17.

Napravljanje ali razdiranje stičnega voda.

(K § 30, t. 2, § 32, t. 2 in § 33, t. 2 t. r.)

1. Stroški za napravo voda, ki jih naročnik poravnava po § 30, t. 2, § 32, t. 2 ali § 33, t. 2 telefonskega reda, se preračunijo po enotnem postavku 30 K, stroški za razdiranje voda po enotnem postavku 2 K za 100 metrov trasne dolžine vodovega kosa, ki pride v poštev; pri tem se računijo preostajajoči ulomki za polnih 100 metrov (primerjaj tudi tarifo, § 7, točko 2).

2. Kadar se v zmislu omenjenih določil sestavi preračun razmerja še ne poteklega dela tistega časa, v katerem bi moral biti naročnik še vezan na naročbo, je všteti samo polna koledarska četrtletja.

§ 18.

Nameščanje stranskih uredb.

(K § 16, t. 1 t. r.)

Plačati je treba:

1. za nameščanje stranskih uredb v telefonski naročniški postaji (stikanje indukcijskih budilk, omarič s padajočo zaklopnico z budilkami enakega toka, tablójev, pretikal, omarič s kljukami itd. do šest vodovih žic s popolno napravo dovodov k stranskim aparatom) poleg stroškov za aparat ali baterijo 7 K poprečnine;

2. za namestitev drugega poslušalnega telefona k telefonskemu aparatu, poleg cene za nabavo 2 K poprečnine;

3. za pripravo in nameščanje stikalnih kontaktov:

a) za vsak stikalni kontakt 16 K poprečnine;

b) za vsako baterijo, ki se postavi posebej (2 elementa, skrinjica za baterijo) 10 K poprečnine;

c) ako dolžina voda med dvema stikalnima kontaktoma presega 50 metrov, za vsakih nadaljnjih

50 metrov voda ali ulomek tega 10 K enotnega postavka.

Opomnja:

Stikalni kontakti služijo obdobjni preložbi naročniške postaje. Biti morajo v istem kompleksu poslopij in gledé nastanitve se ravna z njimi kakor s popolnimi naročniškimi postajami (§ 11 t. r.). Za eno naročniško postajo se ne naredi več nego 5 stikalnih kontaktov.

Ako se pripravijo naročniku na njegovo željo razen aparatov, spadajočih k normalni postajski uredbi, še drugi postajski aparati za porabljanje pri stikalnih kontaktih, je plačati za vsakega teh nadaljnjih aparatov letno naročnino za stransko postajo (brez eventualne doklade).

§ 19.

Preložba naročniških postaj in stranskih uredb.

(K § 30 t. r.)

1. Poprečnina za preložbo naročniške glavne postaje znaša:

a) ako se preloži v istem prostoru, 5 K;

b) ako se preloži v drug prostor istega poslopija:

α) če se steka v postajo samo ena žica, 10 K;

β) če se stekata v postajo dve žici, 15 K;

c) ako se preloži v drugo poslopije:

α) v lokalni telefonski mreži dunajski 25 K;

β) v vseh ostalih telefonskih mrežah toliko, kakor pod b).

2. Ako se preloži notranja stranska postaja hkratu s stično postajo v drug prostor ali v drugo poslopije, se zviša poprečnina za preložbo stične postaje za znesek 10 K. V vseh ostalih primerih je plačati za preložbo stranske postaje isto poprečnino kakor za preložbo glavne postaje.

3. Ako se preložijo hkratu z naročniško postajo k njej spadajoče stranske uredbe, se zviša poprečnina za preložbo postaje za 5 K, ako se ne steka več nego šest žic. Ako se steka več nego šest žic, se preračunijo stroški posebej.

Poprečnina za preložbo stranskega aparata samega znaša:

- a) ako se preloži v istem prostoru, 5 K;
- b) ako se preloži v drug prostor, 10 K.

§ 20.

Različne majhne naprave.

Plačati je:

- a) da se začasno snamé telefonski aparat in zopet namesti, 5 K poprečnine;
- b) za delo montiranja, ako se izmenjajo telefonski aparati, 4 K poprečnine, ki pa odpade, ako mora naročnik povodom izmenjave telefonskega aparata plačati pristojbino za izmenjavo (primerjaj zgoraj § 14);
- c) za izmenjavo govornih lijakov ali poslušalnih školjk v številni vrednosti teh aparatovih sestavin 2 K poprečnine.

Drugi del.

(K III. poglavju telefonskega reda.)

A. Govornilni promet.

§ 21.

Govornilna pristojbina (govornina).

(K § 44 t. r.)

- a) Lokalna govornina znaša:
 - 20 h za enoto navadnega pogovora;
 - 60 h za enoto nujnega pogovora.
- b) Interurbanska govornina znaša:
 - na daljave do 50 kilometrov (I. daljavni pas) 60 h;
 - na daljave do 100 kilometrov (II. daljavni pas) 1 K;
 - na daljave do 300 kilometrov (III. daljavni pas) 2 K;

na daljave do 600 kilometrov (IV. daljavni pas) 3 K;

na daljave čez 600 kilometrov (V. daljavni pas) 4 K

za enoto navadnega pogovora in trojni znesek za enoto nujnega pogovora.

Merodajna je medsebojna razdalja obeh telefonskih uradov, med katerima se vrši pogovor po interurbanskih vodih. Da se določi ta razdalja, je ves okoliš kraljevin in dežel, zastopanih v državnem zboru, in kneževine liechtensteinske razdeljen v taksne kvadrate s stranmi, ki so dolge dve geografski milj. Za medsebojno oddaljenost obeh omenjenih telefonskih uradov velja razdalja, ki se izračuni, med središčema tistih dveh taksnih kvadratov, v katerih ležita ta urada. Pri tem se računata dve geografski milj s 14.84 kilometra in v končnem rezultatu se ulomki kilometrov zanemarjajo.

Interurbanska govornina se zniža za relacije, za katere se rabijo interurbanski bližinski vodi ne več nego 10 kilometrov dolgi (I. bližinski pas), na 30 h, za relacije, za katere se rabijo ne več nego 20 kilometrov dolgi bližinski vodi (II. bližinski pas), na 40 h za enoto navadnega pogovora in na trojni znesek za enoto nujnega pogovora. Ulomki kilometrov se pri tem ne vpoštevajo.

- c) Pristojbina za naročene nočne pogovore (§ 46 t. r.) in za časniške pogovore (§ 47 t. r.) znaša polovico pristojbine, pripadajoče v isti relaciji po lit. b) za navadne interurbanske pogovore z enakim številom enot.

Ako obsega pravica imeti znižane časniške pogovore, več interurbanskih relacij, za katere veljajo različno visoke govornine, in ako se je s koncem mesca vršilo manj nego 50 pogovorov enot, je preračunati govornino za pogovore enote, ki še manjkajo do tega števila, s poprečnino (znižanih) pristojbin, pripadajočih na izvršene enote.

§ 22.

Druge pristojbine.

- a) Pozivna pristojbina (§ 49 t. r.) je enaka govornini, toda ne manjša nego 30 h in ne višja nego 1 K.

b) Pristojbina za odpoved (§ 49 t. r.) znaša: v lokalnem prometu, v bližinskih pasovih in v I. in II. daljavnem pasu 30 h; v III. do V. daljavnem pasu 1 K.

c) Ako se razteza poziv na pogovor ali odpoved pogovora na več nego eno osebo, se zviša pozivna pristojbina, oziroma pristojbina za odpoved za vsako nadaljnjo osebo za 30 h.

d) Pristojbina za prigrasitev naprej (§ 50 t. r.) znaša 30 h.

B. Posredovalni promet.

§ 23.

Posredovanje brzojavk.

(K § 52 t. r.)

Pristojbina za telefonsko posredovanje brzojavke ob oddaji, odpravi ali izročitvi znaša 10 h za vsakih 50 taksnih besed ali za ulomek tega števila besed.

§ 24.

Posredovanje fonogramov.

(K § 53 t. r.)

Pristojbina za telefonsko posredovanje fonograma je sestavljena iz osnovne takse 10 h in iz besedne takse 1 h.

Število besed se poizve po določilih, obstoječih za brzojavke.

Pristojbina za vročitev fonograma po posebnem slu je enaka ekspresni pristojbini za pisemsko pošto pošiljatev.

V področju dunajske lokalne telefonske mreže se fonogrami ne vročajo po posebnih slih.

§ 25.

Telefonsko posredovanje javnih vesti.

(K § 54 t. r.)

Javne vesti, ki se lahko po telefonu pošiljajo naročniku na njegovo željo, so:

- a) kurzi dunajske efektne borze;
- b) kurzi dunajske borze za kmetijske pridelke;
- c) vremenske prognoze.

Telefonsko posredovanje teh vesti je omejeno na tiste urade, katerim prihajajo po telegrafu, in na tiste dobe, za katere je ukrenjena ta uredba. Nedopustno je v dunajski lokalni telefonski mreži.

Naročniku je prepuščeno, da zahteva telefonsko posredovanje omenjenih vesti v polnem obsegu, ki je uradu na razpolaganje, ali samo v omejenem obsegu.

Posreduje se tako, da se uradu-došlo besedilo, eventualno željena mesta besedila ponové. Dopolniti številke, oziroma dešifrirati skupine črk je naročnikova stvar.

Pristojbina za telefonsko posredovanje javnih vesti je enaka posredovalnini za fonogram enakega obsega.